PBO-blad

SER Sociaal-Economische Raad

Mededelingenblad en Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie

Inhoudsopgave

jaargang 52 **11 oktober 2002** nummer 65

Mededelingenblad Bedrijfsorganisatie

BEDRIJFSLICHAMEN 2
Productschap Pluimvee en Eieren 2

BEDRIJFSLICHAMEN

Productschap Pluimvee en Eieren

Ontwerp-Verordening heffingen vleeskalkoenbedrijven 2003

Het bestuur van het Productschap Pluimvee en Eieren heeft,

gelet op artikel 126 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, en de artikelen 5 en 9 van de Instellingsverordening Productschap Pluimvee en Eieren 1998-I,

op vastgesteld de navolgende

VERORDENING

Titel I Definities

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

productschap	:	het Productschap Pluimvee en Eieren;
onderneming	:	een onderneming waarvoor het productschap is ingesteld;
ondernemer	:	de natuurlijke of rechtspersoon die een onderneming drijft;
vleeskalkoen	:	kalkoen direct bestemd voor de productie van pluimveevlees;
KIP	:	koppel informatiesysteem pluimvee.

Titel II Heffingen

Artikel 2

1. De ondernemer die bedrijfsmatig vleeskalkoenen houdt of pleegt te houden is aan het productschap een heffing verschuldigd over de door hem in het kalenderjaar 2003 opgezette vleeskalkoenen.

2. Het tarief van de in het eerste lid bedoelde heffing bedraagt:
€ 0,03675 per vleeskalkoen,
waarvan
€ 0,00108 voor de dekking van huishoudelijke uitgaven,
€ 0,00988 voor het gezondheidszorgfonds en
€ 0,02579 voor het o. en o. fonds
bestemd is.

Artikel 3

1. De door een ondernemer ingevolge deze verordening verschuldigde heffingsbedragen zullen door het productschap worden vastgesteld aan de hand van aan het productschap, door middel van het Koppel Informatiesysteem Pluimvee van het productschap, ten dienste staande gegevens.

2. Voor het geval de gegevens van het Koppel Informatiesysteem, als bedoeld in het vorige lid, onjuist of onvolledig zijn, is de in het eerste lid bedoelde ondernemer verplicht om uiterlijk

10 dagen na het verstrijken van elke kalenderjaar, door middel van invulling en ondertekening van een door het productschap verstrekt opgaveformulier, naar waarheid opgave te doen van die bedrijfsgegevens waarvan de opgave in dat formulier wordt verlangd.

3. Iedere ondernemer is verplicht van dag tot dag een zodanige administratie te voeren, dat de gegevens, benodigd voor de vaststelling van de heffing, te alle tijde op een eenvoudige wijze kunnen worden gekend.

4. Het bestuur van het productschap is bevoegd bij uitvoeringsbesluit minimumeisen te stellen waaraan de door de ondernemer te voeren administratie dient te voldoen.

5. Voor het geval aan een ondernemer de verplichting uit het tweede lid is opgelegd en niet heeft voldaan aan deze op hem rustende verplichting, waaronder begrepen het verstrekken van onvolledige en/of onjuiste gegevens, kan te zijnen aanzien de in het tweede lid omschreven heffing ambtshalve door het productschap worden vastgesteld aan de hand van aan het productschap ten dienste staande gegevens, zo nodig door middel van een schatting.

Artikel 4

Een ingevolge deze verordening verschuldigd heffingsbedrag dient uiterlijk binnen 14 dagen nadat dit bedrag aan de betrokken ondernemer in rekening is gebracht, aan het productschap te worden voldaan.

Artikel 5

1. Een schuldenaar, die enig door hem uit hoofde van het bij of krachtens een heffingsverordening bepaalde verschuldigde heffing niet tijdig volledig heeft betaald is, na bij aangetekend schrijven aangemaand om binnen een termijn van 10 dagen de heffing te voldoen, aan het productschap deze heffing verschuldigd, verhoogd met de op de invordering vallende kosten, waaronder begrepen de wettelijke rente.

2. De in het eerste lid bedoelde rente wordt berekend vanaf de dag waarop de in dat lid genoemde termijn is verstreken tot aan de dag van de algehele voldoening

Titel III Algemene bepalingen en slotbepalingen

Artikel 6

Het niet nakomen van een verplichting gesteld in artikel 3, waaronder mede wordt verstaan het verstrekken van geheel of gedeeltelijk onjuiste gegevens is een strafbaar feit.

Artikel 7

1. De door het productschap uit hoofde van deze verordening verkregen gegevens omtrent ondernemingen worden in handen gesteld van de voorzitter van het productschap; zij worden behoudens aan personeelsleden van het secretariaat van het productschap, niet bekend gemaakt.

2. De voorzitter van het productschap kan, in afwijking van het gestelde in het eerste lid, besluiten tot bekendmaking van getotaliseerde gegevens omtrent groepen van ondernemingen, doch nimmer op zodanige wijze dat daaruit gegevens omtrent een bepaalde onderneming kunnen worden afgeleid.

Artikel 8

De voorzitter van het productschap is bevoegd, onder door het bestuur te stellen regelen, van het bepaalde in of krachtens deze verordening ontheffing te verlenen en daaraan voorwaarden te verbinden.

Artikel 9

De voorzitter kan artikel 3, 4, 5 en 6 buiten toepassing laten of daarvan afwijken voor zover toepassing gelet op het belang dat deze verordening beoogt te beschermen zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie in het Verordeningenblad bedrijfsorganisatie en werkt terug tot 1 januari 2003, met uitzondering van het bepaalde in artikel 6.

Artikel 11

Deze verordening kan worden aangehaald als ‘Verordening heffingen vleeskalkoenbedrijven 2003’.

Voor het bestuur,

voorzitter,

secretaris.

TOELICHTING BIJ DE ONTWERP-VERORDENING HEFFINGEN VLEESKALKOENBEDRIJVEN 2003

- de doelstellingen die worden nagestreefd en de te verwachten (neven)effecten van de verordening
De in het kader van onderhavige verordening op te leggen heffingen worden aangewend voor de financiering van de werkzaamheden van het productschap en de maatregelen op het gebied van gezondheidszorg en onderzoek & ontwikkeling.

De uitgaven in de gezondheidszorg hebben grotendeels betrekking op de preventieve gezondheidszorg en het veterinaire praktijkonderzoek dat door de Stichting Gezondheidsdienst voor Dieren wordt uitgevoerd.

Onderzoek is een belangrijk hulpmiddel om tijdig te kunnen inspelen op nieuwe ontwikkelingen en de concurrentiepositie te versterken. Zo wordt er bijgedragen aan praktijkonderzoek en gaan uitgaven bijvoorbeeld naar een Plan van Aanpak om kennis te verwerven ter bestrijding en preventie van besmettingen van dieren en vlees met salmonella en campylobacter. Daarnaast is er een bedrag gereserveerd voor incidentele projecten.

- de nadere motivering van de noodzaak van publieke regelgeving i.c. de verordening
De genoemde activiteiten overstijgen structureel het vermogen van individuele bedrijven om deze collectieve goederen veilig te stellen. Slechts met een publieke heffing zijn de beoogde, door maatschappij en sector gewenste, doelen bereikbaar.

De preventieve gezondheidszorg richt zich daarbij vooral op gezondheidsproblemen die een bedrijfsoverschrijdend karakter hebben, waarbij niet één bepaalde onderneming als belanghebbende kan worden aangemerkt, maar waarbij alle bedrijven in de sector belang bij hebben.
Het praktijkonderzoek onderzoekt eveneens problemen waarmee de gehele kalkoenhouderij mee heeft te maken en niet een specifiek probleem dat in één onderneming speelt.
Publieke financiering van zowel de preventieve gezondheidszorg en het pluimveepraktijkonderzoek ligt daardoor voor de hand.

Duidelijk is voorts dat bij een private financiering de noodzakelijke zorg en het noodzakelijke onderzoek niet zouden worden uitgevoerd omdat de kosten daarvan voor individuele bedrijven te hoog zouden zijn. Bij de preventieve gezondheid is daarnaast nog van belang dat de diergezondheidssituatie in een onderneming mede wordt bepaald door de diergezondheidssituatie van de omliggende bedrijven en van het bedrijf waarvan dieren worden afgenomen.

- de afweging van private belangen
Alle ondernemers in de pluimveehouderij zijn gebaat met een goede gezondheid van het pluimvee. In het kader van de preventieve gezondheidszorg worden monitoringsprogrammas uitgevoerd waarmee problemen op het gebied van de gezondheid worden gesignaleerd waarna vroegtijdig actie kan worden ondernomen om het probleem snel op te lossen.
Zowel het veterinair praktijkonderzoek als het zootechnisch praktijkonderzoek richt zich op het oplossen van problemen die zich in de kalkoenhouderij voordoen.
Voor ondernemers is het financieel onhaalbaar om dergelijk onderzoek individueel te initiëren.

- de uitvoerings- en handhavingsaspecten van de verordening
Het gaat hier om een heffingsverordening waarbij uitvoerings- en handhavingsaspecten geheel voor rekening van het PPE komen. Er wordt geen last gelegd op andere overheden.

- de financiële gevolgen van de verordening/ de structuur van de heffing
Ieder jaar wordt van de betrokken onderneming die bedrijfsmatigvleeskalkoenen houdt of

pleegt te houden een financiële bijdrage gevraagd.Daarbij is gekozen voor heffing per kalkoen.

- terugwerkende kracht
Aan onderhavige verordening wordt terugwerkende kracht verleend, met uitzondering van de strafbepaling uit artikel 6. De heffingen worden jaarlijks opgelegd, waarbij de heffingsperiode loopt van 1 januari tot en met 31 december van dat betreffende jaar. De reden van het toekennen van terugwerkende kracht is dat in praktijk de inwerkingtreding na 1 januari plaatsvindt, maar dat van de betrokkenen, mede vanwege het feit dat tijdig over de op te leggen heffing is gecommuniceerd, rederlijkerwijs kan worden gevergd dat zij reeds voorafgaand aan de inwerkingtreding, te weten vanaf 1 januari rekening moet houden met de regelgeving.

- de onderbouwing van de gekozen structuur
Uitgangspunt bij het vaststellen van de heffingstarieven is dat de heffing naar evenredigheid drukt op die schakel van de productieketen ten behoeve waarvan een bepaalde activiteit wordt verricht. Alle schakels worden zelf voor het aan hen toe te rekenen deel belast. Wat de vleeskalkoenhouderij betreft wordt de heffing opgelegd terzake van het houden waarbij de verschuldigdheid ontstaat op het moment dat de dieren worden “opgezet”. De heffingssystematiek is ten opzichte van voorgaande jaren niet gewijzigd.
Teneinde de administratieve lasten voor de betrokken bedrijven zoveel mogelijk te beperken wordt de heffing opgelegd op basis van de zich in het Koppel Informatiesysteem Pluimee (KIP) te hunnen opzichte bevindende gegevens.
Daarnaast heeft de voorzitter de bevoegdheid om in uitzonderlijke omstandigheden, waarin het niet redelijk zou zijn een (volle) heffing op te leggen, bepaalde gevallen of groepen van gevallen

tegemoet te komen. Met deze hardheidsclausule kunnen voor belanghebbenden nadelige gevolgen die onevenredig zijn in verhouding tot de met het te dienen doel worden opgeheven. Van deze bevoegdheid wordt slechts gebruik gemaakt in zeer uitzonderlijke gevallen.

- de werking naar alle bedrijfsgenoten
De heffing wordt opgelegd aan elke ondernemer die vleeskalkoenen houdt of pleegt te houden.

- het algemeen belang van de activiteit
Door een goede gezondheidstoestand en hoge kwaliteit wordt de volksgezondheid en voedselveiligheid gediend. Onderzoek is een belangrijk hulpmiddel om tijdig te kunnen inspelen op nieuwe ontwikkelingen, op maatschappelijke wensen en om de concurrentiepositie te versterken. Met de activiteit wordt het toekomstperspectief van de kalkoenhouderij alsmede de kwaliteit van de kalkoenproducten verbeterd. Eén en ander is in het belang van de werkgelegenheid en van de gezondheid van de bevolking.

- het sectoraal belang van de activiteit
Door de uit de heffing gefinancierde activiteiten wordt de economische positie van de ondernemers versterkt.
De publiek gefinancierde gezondheidszorg richt zich op de monitoring van zich voordoende gezondheidsproblemen. Door een snelle signalering kan voorkomen worden dat de problemen zich ook naar andere ondernemingen uitbreiden. Een speerpunt vormt daarbij de monitoring en bestrijding van Mycoplasma-besmettingen.
Het zoötechnisch praktijkonderzoek richt zich op het verminderen van de stikstofuitscheiding bij kalkoenen (milieu) en op de locomotieproblemen (welzijn).

- bijzonderheden rond de steunmelding/notificatie
De bestemmingsheffingen welke op grond van onderhavige verordening geheven worden behoren ingevolge het EG-recht tot één van de categorieën steunmaatregelen van artikel 92, tweede lid EG-verdrag. De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft in het verleden de financiering op grond van artikel 92, derde lid EG-Verdrag goedgekeurd, waarna het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij en de Sociaal Economische Raad hun goedkeuring gaven. Door de Commissie der Europese Gemeenschappen is de steunmaatregel goedgekeurd onder het nummer N 451/98.
De betreffende steunfiches zijn NL/xxx/11-03/007/00 en NL/xxx/11-30/002/00.

Zoetermeer,

voorzitter,

secretaris.

Ontwerp-Verordening bijzondere heffing veeziektenfonds PPE 2003

Het bestuur van het Productschap Pluimvee en Eieren heeft,

gelet op artikel 126 van de Wet op de bedrijfsorganisatie en de artikelen 10 en 15 van de Instellingsverordening Productschap Pluimvee en Eieren 1998-I,

op vastgesteld de navolgende

VERORDENING

Artikel 1

Aan de Verordening heffingen moederdieren 2003 wordt een artikel 2a toegevoegd luidende:

"Artikel 2a

1. Op voet van het bepaalde in artikel 2, eerste lid, is de ondernemer tevens een heffing verschuldigd ten behoeve van het Veeziektenfonds PPE.

2. Het tarief van de in het eerste lid bedoelde heffing bedraagt:
   a. voor moederdieren van legrassen kippen € 0,0456 per moederdier;
   b. voor moederdieren van vleesrassen kippen € 0,0456 per moederdier;
   c. voor moederdieren van kalkoenen € 0,0594 per moederdier."

Artikel 2

Aan de Verordening heffingen opfokbedrijven 2003 wordt een artikel 2a toegevoegd luidende:

"Artikel 2a

1. Op voet van het bepaalde in artikel 2, eerste lid, is de ondernemer tevens een heffing verschuldigd ten behoeve van het Veeziektenfonds PPE.

2. Het tarief van de in het eerste lid bedoelde heffing bedraagt per eendagskuiken:
   a. € 0,00378 voor eendagskuikens opfok eindmateriaal legrassen kippen;
   b. € 0,00918 voor eendagskuikens opfok (groot)moederdieren legrassen kippen;
   c. € 0,00918 voor eendagskuikens opfok (groot)moederdieren vleesrassen en
   d. € 0,02719 voor eendagskuikens opfok(groot)moederdieren kalkoenen."

Artikel 3

Aan de Verordening heffingen vleeskuikenbedrijven 2003 wordt een artikel 2a toegevoegd luidende:

"Artikel 2a

1. Op voet van het bepaalde in artikel 2, eerste lid, is de ondernemer tevens een heffing verschuldigd ten behoeve van het Veeziektenfonds PPE.

2. Het tarief van de in het eerste lid bedoelde heffing bedraagt € 0,00202 per vleeskuiken."

Artikel 4

Aan de Verordening heffingen legpluimveebedrijven 2003 wordt een artikel 2a toegevoegd luidende:

"Artikel 2a

1. Op voet van het bepaalde in artikel 2, eerste lid, is de ondernemer tevens een heffing verschuldigd ten behoeve van het Veeziektenfonds PPE.

2. Het tarief van de in het eerste lid bedoelde heffing bedraagt € 0,02509 per legkip."

Artikel 5

Aan de Verordening heffingen vleeskalkoenbedrijven 2003 wordt een artikel 2a toegevoegd luidende:

"Artikel 2a

1. Op voet van het bepaalde in artikel 2, eerste lid, is de ondernemer tevens een heffing verschuldigd ten behoeve van het Veeziektenfonds PPE.

2. Het tarief van de in het eerste lid bedoelde heffing bedraagt € 0,01531 per vleeskalkoen."

Artikel 6

Deze verordening treedt in werking op een nader door het bestuur van het productschap vast te stellen tijdstip.

Artikel 7

Deze verordening kan worden aangehaald als 'Verordening bijzondere heffing veeziektenfonds PPE 2003'.

Voor het bestuur,

voorzitter,

secretaris.

TOELICHTING BIJ DE ONTWERP-VERORDENING BIJZONDERE HEFFING VEEZIEKTENFONDS PPE 2003

- de doelstellingen die worden nagestreefd en de te verwachten (neven)effecten van de verordening

Het Ministerie van LNV heeft een beleid ingezet dat erop is gericht dat een groter deel van de kosten die het gevolg zijn van een dierziekte-uitbraak ten laste wordt gebracht van het

bedrijfsleven. Aangezien die bijdrage voor de verschillende diersoorten zeer hoog kan oplopen is er, naast fondsvorming, voor gekozen om de bijdrage zeker te stellen door middel van een borgstelling op basis van eigen vermogen, die kan worden ingeroepen in geval van een omvangrijke dierziekte-uitbraak. Onderhavige verordening ziet op het instellen van een heffing, die in werking kan treden na een dergelijke uitbraak. De opbrengsten uit die heffingen worden aangewend om het met de ingeroepen borgstelling corresponderende bedrag bijeen te brengen.

Voor de financiering van politionele dierziektebestrijding in de pluimveehouderij is € 1.815.120 à € 2.268.900 beschikbaar aan fondsen (PPE en Landbouwschap).
Daarnaast dient een aanvullende borgstelling gegeven te worden van € 9.075.600.
Onderhavige heffingsverordening is bedoeld om de schuld, die bij een uitbraak van dierziekten aan het eigen vermogen ontstaat, te innen bij de pluimveehouders.

- de nadere motivering van de noodzaak van publieke regelgeving i.c. de verordening
De genoemde activiteiten overstijgen structureel het vermogen van individuele bedrijven om deze collectieve goederen veilig te stellen. Slechts met een publieke heffing zijn de beoogde, door maatschappij en sector gewenste, doelen bereikbaar. Het Productschap Pluimvee en Eieren heeft in die zin afspraken gemaakt met het ministerie van LNV over een collectieve financiering van een deel van de kosten van de bestrijding van dierziekten in de pluimveehouderij.

- de afweging van private belangen
De financieringsafspraken hebben betrekking op de kosten van de bestrijding van aviaire influenza en Newcastle Disease. Beide ziekten worden door virussen veroorzaakt, zijn zeer besmettelijk, hebben grote sterfte onder het pluimvee tot gevolg en kunnen door allerlei contacten, maar ook door de wind worden overgebracht van het ene pluimveebedrijf naar het andere. De bestrijding is alleen mogelijk door besmette bedrijven te ruimen en contacten tussen bedrijven zoveel mogelijk te voorkomen. Bij een uitbraak van de ziekte sluiten andere landen vrijwel altijd de grens voor Nederlands pluimvee of pluimveevlees.
De schade die bij een uitbraak in Nederland ontstaat raakt daardoor alle pluimveehouders in Nederland. Alle pluimveehouders hebben daardoor een groot belang aan een snelle en adequate bestrijding van de ziekte.
Gezien het gegeven dat een pluimveehouder in veel gevallen niet kan voorkomen dat zijn bedrijf betrokken raakt bij een uitbraak van de betreffende ziektes en ook niet rechtstreeks betrokken pluimveehouders belang hebben bij bestrijding van de ziektes, is een collectieve financiering op zijn plaats.

- de uitvoerings- en handhavingsaspecten van de verordening
Het gaat hier om een heffingsverordening waarbij uitvoerings- en handhavingsaspecten geheel voor rekening van het PPE komen. Er wordt geen last gelegd op andere overheden.

- de financiële gevolgen van de verordening/ de structuur van de heffing
In het geval van uitbraak wordt van de betrokken ondernemingen een financiële bijdrage gevraagd. Daarbij is gekozen voor een heffing per dier.

- de onderbouwing van de gekozen structuur
Omdat de kosten van de bestrijding van NCD en aviaire influenza vooral betrekking zullen hebben op het vergoeden van stamping out schade en die vergoeding afhankelijk is van de waarde van de geruimde koppels pluimvee, ligt het voor de hand om de heffing ter financiering van de kosten van politionele dierziektebestrijding ook op basis van de economische waarde van het pluimvee te baseren. De heffing is gebaseerd op de zogenaamde standaardbedrijfseenheden (sbe's). Een sbe is een norm voor de "verdiencapaciteit" van een landbouwhuisdier of een gewas.
Door de heffing te baseren op een standaardbedrijfseenheid kan de heffing naar rato van het economisch belang verdeeld worden over de verschillende deelsectoren. De sbe's worden vastgesteld op basis van de jaarlijkse landbouwtelling en de door het LEI berekende sbe-normen

(1997). Als ervan wordt uitgegaan dat bij een eventuele schuld aan het eigen vermogen jaarlijks € 1.815.120 moet worden terugbetaald, komt dat neer op een heffing van € 2,47 per sbe per jaar. Om aansluiting te vinden bij het PPE-heffingensysteem wordt er rekening gehouden met het aantal dieren c.q. rondes dat jaarlijks wordt opgezet.

Aangezien voor 2003 geen heffing is voorzien voor loopvogels, is het noodzakelijk een aparte verordening vast te stellen voor de bijzondere heffing veeziektenfonds ten aanzien van loopvogels.

- de werking naar alle bedrijfsgenoten
De heffing wordt opgelegd aan de ondernemers die pluimvee houden als genoemd in de verordening.

- de becijfering van de opbrengst (bruto, contributieaftrek) en vindplaats in de begroting
Gezien het feit dat deze verordening in werking treedt in geval er sprake is van een omvangrijke dierziekte-uitbraak, is de te verwachten opbrengst niet in de begroting opgenomen.

- het algemeen belang van de activiteit
Op basis van regelgeving van de Europese Unie is de Nederlandse overheid verplicht de betrokken dierziekten te bestrijden in verband met de ontwikkeling van de pluimveehouderij als een belangrijke vorm van landbouwproductie en ter bescherming van de gezondheid van de niet besmette koppels pluimvee.

- het sectoraal belang van de activiteit
Door de uit de heffing gefinancierde activiteiten wordt de economische positie van de ondernemers versterkt. De financieringafspraken hebben betrekking op de kosten van de bestrijding van aviaire influenza en Newcastle Disease. Beide ziekten worden door virussen veroorzaakt, zijn zeer besmettelijk, hebben grote sterfte onder het pluimvee tot gevolg en kunnen door allerlei contacten, maar ook door de wind worden overgebracht van het ene pluimveebedrijf naar het andere. Bij een uitbraak van de ziekte sluiten andere landen vrijwel altijd de grens voor Nederlands pluimvee of pluimveevlees.

De schade die bij een uitbraak in Nederland ontstaat raakt daardoor alle pluimveehouders in Nederland. Alle pluimveehouders hebben daardoor een groot belang aan een snelle en adequate bestrijding van de ziekte.

- bijzonderheden rond de steunmelding/notificatie
De bestemmingsheffingen welke op grond van onderhavige verordening geheven worden behoren ingevolge het EG-recht tot één van de categorieën steunmaatregelen van artikel 92, tweede lid EG-verdrag. De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft in het verleden de financiering op grond van artikel 92, derde lid EG-Verdrag goedgekeurd, waarna het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij en de Sociaal Economische Raad hun goedkeuring gaven. Door de Commissie der Europese Gemeenschappen is de steunmaatregel goedgekeurd onder het nummer N 700/2000.
Het betreffende steunfiche is NL/xxx/11-30/018/00.

Zoetermeer,

voorzitter,

secretaris.

Ontwerp-Verordening bijzondere heffing veeziektenfonds loopvogels 2003

Het bestuur van het Productschap voor Pluimvee en Eieren heeft,

gelet op artikel 126 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, en de artikelen 5 en 9 van de Instellingsverordening Productschap Pluimvee en Eieren 1998-I,

op vastgesteld de navolgende

VERORDENING

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

productschap	:	het Productschap Pluimvee en Eieren;
loopvogel	:	loopvogel, als bedoeld in artikel 1 van Verordening productie van en handel in broedeieren en levend pluimvee 1992;
kuiken	:	kuiken van een loopvogel;
vermeerderaar	:	ondernemer die zich toelegt op de productie van broedeieren van loopvogels bestemd voor de productie van loopvogels;
kuikenbroeder	:	ondernemer die zich toelegt op het inleggen en uitbroeden van broedeieren en het afleveren van kuikens van loopvogels;
opfokker	:	ondernemer die zich toelegt op het opfokken van loopvogels;
vleesloopvogelhouder	:	ondernemer die zich toelegt op houden van loopvogels voor de productie van vlees;
ondernemer	:	de vermeerderaar, kuikenbroeder, opfokker, of vleesloopvogel-houder;
afleveren	:	het afleveren van loopvogels of broedeieren van de ene schakel in de sector naar de andere.

Artikel 2

1. De ondernemer is in het kalenderjaar 2003 aan het productschap een heffing verschuldigd ten behoeve van het Veeziektenfonds PPE.

2. Het tarief van de in het eerste lid genoemde heffing bedraagt
   a. € 0,454 per kuiken, niet ouder dan 3 dagen;
   b. € 0,340 per (kuiken van een) loopvogel, ouder dan 3 dagen maar niet ouder dan 24 maanden;
   c. € 0,771 per loopvogel ouder dan 24 maanden.

3. De heffing bedoeld in het tweede lid, onderdeel a. is verschuldigd op het moment van het afleveren van het kuiken, dan wel, indien het kuiken het bedrijf van de ondernemer niet verlaat, op het moment waarop het kuiken 72 uur oud is geworden.

4. De heffing bedoeld in het tweede lid onderdeel b. en c. is per kwartaal verschuldigd over het aantal loopvogels dat op 1 januari, 1 april, 1 juli respectievelijk 1 oktober op het bedrijf van de ondernemer aanwezig is.

Artikel 3

1. De in het tweede lid van artikel 2 bedoelde ondernemers zijn verplicht om uiterlijk 10 dagen na het verstrijken van elk kwartaal door middel van invulling en ondertekening van een hen door het productschap verstrekt opgaveformulier, naar waarheid opgave te doen van die bedrijfsgegevens over het verstreken kwartaal waarvan de opgave in dat formulier wordt verlangd.

2. De verplichting bedoeld in het eerste lid is niet van toepassing indien en voorzover de ondernemer het productschap schriftelijk toestemming heeft verleend om de door hem uit hoofde van artikel 2 verschuldigde heffingsbedragen op te leggen op basis van de terzake zich in het Koppelinformatiesysteem Pluimvee bevindende gegevens.

3. De voorzitter van het productschap is bevoegd, namens het bestuur, gehoord het dagelijks bestuur, bij uitvoeringsbesluit minimumeisen te stellen waaraan de door de ondernemer te voeren administratie dient te voldoen.

Artikel 4

Een ingevolge deze verordening verschuldigd heffingsbedrag dient uiterlijk binnen 14 dagen nadat dit bedrag aan de betrokken ondernemer in rekening is gebracht aan het productschap te worden voldaan.

Artikel 5

Het niet-nakomen van een verplichting gesteld in artikel 3, eerste lid, waaronder mede verstaan wordt het verstrekken van geheel of gedeeltelijk onjuiste gegevens is, een strafbaar feit.

Artikel 6

1. De door het productschap uit hoofde van deze verordening verkregen gegevens omtrent ondernemingen worden in handen gesteld van de voorzitter van het productschap; zij worden, behoudens aan personeelsleden van het secretariaat van het productschap, niet bekend gemaakt.

2. De voorzitter van het productschap kan, in afwijking van het gestelde in het eerste lid, besluiten tot bekendmaking van getotaliseerde gegevens omtrent groepen van ondernemingen, doch nimmer op een zodanige wijze dat daaruit gegevens omtrent een bepaalde onderneming kunnen worden afgeleid.

Artikel 7

De voorzitter van het productschap is bevoegd, onder door het bestuur te stellen regelen, van het bepaalde in of krachtens deze verordening ontheffing te verlenen en daaraan voorwaarden te verbinden.

Artikel 8

In afwijking van het in het eerste lid van artikel 3 bepaalde is de ondernemer ter bepaling van de heffing over het jaar 2003 verplicht om uiterlijk 10 dagen na het verstrijken van het kalenderjaar door middel van invulling en ondertekening van een hem door het productschap verstrekt

opgaveformulier, naar waarheid opgave te doen van die bedrijfsgegevens over het verstreken kalenderjaar waarvan de opgave in dat formulier wordt verlangd.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op een nader door het bestuur van het productschap vast te stellen tijdstip.

Artikel 10

Deze verordening kan worden aangehaald als ‘Verordening bijzondere heffing veeziektenfonds loopvogels 2003’.

Voor het bestuur,

voorzitter,

secretaris.

TOELICHTING BIJ DE ONTWERP-VERORDENING BIJZONDERE HEFFING VEEZIEKTENFONDS LOOPVOGELS 2003

- de doelstellingen die worden nagestreefd en de te verwachten (neven)effecten van de verordening
Het Ministerie van LNV heeft een beleid ingezet dat erop is gericht dat een groter deel van de kosten die het gevolg zijn van een dierziekte-uitbraak ten laste wordt gebracht van het bedrijfsleven. Aangezien die bijdrage voor de verschillende diersoorten zeer hoog kan oplopen is er, naast fondsvorming, voor gekozen om de bijdrage zeker te stellen door middel van een borgstelling op basis van eigen vermogen, die kan worden ingeroepen in geval van een omvangrijke dierziekte-uitbraak. Onderhavige verordening ziet op het instellen van een heffing, die in werking kan treden na een dergelijke uitbraak. De opbrengsten uit die heffingen worden aangewend om het met de ingeroepen borgstelling corresponderende bedrag bijeen te brengen.

Voor de financiering van politionele dierziektebestrijding in de pluimveehouderij is € 1.815.120 à € 2.268.900 beschikbaar aan fondsen (PPE en Landbouwschap).
Daarnaast dient een aanvullende borgstelling gegeven te worden van € 9.075.600.
Onderhavige heffingsverordening is bedoeld om de schuld, die bij een uitbraak van dierziekten aan het eigen vermogen ontstaat, te innen bij de pluimveehouders.

- de nadere motivering van de noodzaak van publieke regelgeving i.c. de verordening
De genoemde activiteiten overstijgen structureel het vermogen van individuele bedrijven om deze collectieve goederen veilig te stellen. Slechts met een publieke heffing zijn de beoogde, door maatschappij en sector gewenste, doelen bereikbaar. Het Productschap Pluimvee en Eieren heeft in die zin afspraken gemaakt met het ministerie van LNV over een collectieve financiering van een deel van de kosten van de bestrijding van dierziekten in de pluimveehouderij.

- de afweging van private belangen
De financieringafspraken hebben betrekking op de kosten van de bestrijding van aviaire influenza en Newcastle Disease. Beide ziekten worden door virussen veroorzaakt, zijn zeer besmettelijk, hebben grote sterfte onder loopvogels tot gevolg en kunnen door allerlei contacten, maar ook door de wind worden overgebracht van het ene loopvogelbedrijf naar het andere. De bestrijding is alleen mogelijk door besmette bedrijven te ruimen en contacten

tussen bedrijven zoveel mogelijk te voorkomen. Bij een uitbraak van de ziekte sluiten andere landen vrijwel altijd de grens voor Nederlands pluimvee of pluimveevlees, incl. loopvogels en vlees van loopvogels.
De schade die bij een uitbraak in Nederland ontstaat raakt daardoor alle pluimvee- en loopvogelhouders in Nederland. Allen hebben daardoor een groot belang aan een snelle en adequate bestrijding van de ziekte.
Gezien het gegeven dat een loopvogelhouder in veel gevallen niet kan voorkomen dat zijn bedrijf betrokken raakt bij een uitbraak van de betreffende ziektes en ook niet rechtstreeks betrokken loopvogelhouders belang hebben bij bestrijding van de ziektes, is een collectieve financiering op zijn plaats.

- de uitvoerings- en handhavingsaspecten van de verordening
Het gaat hier om een heffingsverordening waarbij uitvoerings- en handhavingsaspecten geheel voor rekening van het PPE komen. Er wordt geen last gelegd op andere overheden.

- de financiële gevolgen van de verordening/ de structuur van de heffing
In het geval van uitbraak wordt van de betrokken ondernemingen een financiële bijdrage gevraagd. Daarbij is gekozen voor een heffing per loopvogel.

- de onderbouwing van de gekozen structuur
Omdat de kosten van de bestrijding van NCD en aviaire influenza vooral betrekking zullen hebben op het vergoeden van stamping out schade en die vergoeding afhankelijk is van de waarde van de geruimde loopvogels, ligt het voor de hand om de heffing ter financiering van de kosten van politionele dierziektebestrijding ook op basis van de economische waarde van de loopvogels te baseren.
Dat kan door de heffing te baseren op de zogenaamde standaardbedrijfseenheden (sbe's). Een sbe is een norm voor de "verdiencapaciteit" van een landbouwhuisdier of een gewas.
Door de heffing te baseren op een standaardbedrijfseenheid kan de heffing naar rato van het economisch belang verdeeld worden over de verschillende deelsectoren. De sbe's worden vastgesteld op basis van de jaarlijkse landbouwtelling en de door het LEI berekende sbe-normen (1997).

Als ervan wordt uitgegaan dat bij een eventuele schuld aan het eigen vermogen jaarlijks € 1.815.120moet worden terugbetaald, komt dat neer op een heffing van € 2,47 per sbe per jaar. Om aansluiting te vinden met het PPE-heffingssysteem wordt er rekening gehouden met het aantal dieren c.q rondes dat jaarlijks wordt opgezet.

Aangezien voor 2003 geen heffing is voorzien op loopvogels ten behoeve van de huishoudelijke uitgaven van het productschap, is het noodzakelijk een aparte verordening vast te stellen voor de bijzondere heffing veeziektenfonds ten aanzien van loopvogels. Naast deze heffingsverordening is er een 'verordening bijzondere heffing veeziektenfonds PPE 2003', welke van toepassing is op moederdieren, opfokbedrijven, vleeskuikenbedrijven, vleeskalkoenbedrijven en legpluimveebedrijven.

- de werking naar alle bedrijfsgenoten
De heffing wordt opgelegd aan ondernemers die loopvogels houden.

- de becijfering van de opbrengst (bruto, contributieaftrek) envindplaats in de begroting
Gezien het feit dat deze verordening in werking treedt in geval er sprake is van een omvangrijke dierziekte-uitbraak, is de te verwachten opbrengst niet in de begroting opgenomen.

- het algemeen belang van de activiteit
Op basis van regelgeving van de Europese Unie is de Nederlandse overheid verplicht de betrokken dierziekten te bestrijden in verband met de ontwikkeling van de pluimveehouderij als

een belangrijke vorm van landbouwproductie en ter bescherming van de gezondheid van de niet besmette koppels pluimvee (incl. loopvogels).

- het sectoraal belang van de activiteit
Door de uit de heffing gefinancierde activiteiten wordt de economische positie van de ondernemers versterkt. De financieringafspraken hebben betrekking op de kosten van de bestrijding van aviaire influenza en Newcastle Disease. Beide ziekten worden door virussen veroorzaakt, zijn zeer besmettelijk, hebben grote sterfte onder het pluimvee tot gevolg en kunnen door allerlei contacten, maar ook door de wind worden overgebracht van het ene pluimveebedrijf naar het andere. Bij een uitbraak van de ziekte sluiten andere landen vrijwel altijd de grens voor Nederlands pluimvee of pluimveevlees.

De schade die bij een uitbraak in Nederland ontstaat raakt daardoor alle pluimvee- en loopvogelhouders in Nederland. Allen hebben daardoor een groot belang aan een snelle en adequate bestrijding van de ziekte.

- bijzonderheden rond de steunmelding/notificatie
De bestemmingsheffingen welke op grond van onderhavige verordening geheven worden behoren ingevolge het EG-recht tot één van de categorieën steunmaatregelen van artikel 92, tweede lid EG-verdrag. De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft in het verleden de financiering op grond van artikel 92, derde lid EG-Verdrag goedgekeurd, waarna het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij en de Sociaal Economische Raad hun goedkeuring gaven. Door de Commissie der Europese Gemeenschappen is de steunmaatregel goedgekeurd onder het nummer N 700/2000.
Het betreffende steunfiche is NL/xxx/11-30/018/00.

Zoetermeer,

voorzitter,

secretaris.

Ontwerp-Verordening heffingen legpluimveebedrijven 2003

Het bestuur van het Productschap Pluimvee en Eieren heeft,

gelet op artikel 126 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie en de artikelen 5 en 9 van de Instellingsverordening Productschap Pluimvee en Eieren 1998-I,

op vastgesteld de navolgende

VERORDENING

Titel I Definities

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

productschap	:	het Productschap Pluimvee en Eieren;
onderneming	:	een onderneming waarvoor het productschap is ingesteld;
ondernemer	:	de natuurlijke of rechtspersoon die een onderneming drijft;
legkip	:	kip, bestemd voor de productie van consumptie-eieren;
KIP	:	koppel informatiesysteem pluimvee.

Titel II Heffingen

Artikel 2

1. De ondernemer die legkippen houdt of pleegt te houden is aan het productschap een heffing verschuldigd over de door hem in het kalenderjaar 2003 gehouden legkippen.

2. Het tarief van de in het eerste lid bedoelde heffing bedraagt € 0,05 per legkip, waarvan
   € 0,014 voor de dekking van huishoudelijke uitgaven,
   € 0,015 voor het gezondheidszorgfonds,
   € 0,01466 voor het o. en o. fonds,
   € 0,006 voor het afzetbevorderingsfonds en
   € 0,00034 voor het kwaliteitsverbeteringsfonds
   bestemd is.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde heffing is gedurende de gehele productieperiode van een legkip éénmaal verschuldigd en wel zodra de legkippen de leeftijd van 18 weken hebben bereikt, onderscheidenlijk, indien de legkippen na deze leeftijd als zodanig zijn ontvangen, zodra zij zijn ontvangen.

Artikel 3

1. De door een ondernemer ingevolge deze verordening verschuldigde heffingsbedragen zullen door het productschap worden vastgesteld aan de hand van aan het productschap, door middel van het Koppel Informatiesysteem Pluimvee van het productschap, ten dienste staande gegevens.

2. In het geval de gegevens van het Koppel Informatiesysteem Pluimvee, als bedoeld in het vorige lid, onjuist of onvolledig zijn, is de in het eerste lid bedoelde ondernemer verplicht om uiterlijk 10 dagen na het verstrijken van elke kalendermaand, door middel van invulling en ondertekening van een hem door het productschap verstrekt opgaveformulier, naar waarheid opgave te doen van die bedrijfsgegevens waarvan de opgave in dat formulier wordt verlangd.

3. Iedere ondernemer is verplicht van dag tot dag een zodanige administratie te voeren, dat de gegevens, benodigd voor de vaststelling van de heffing, te alle tijde op een eenvoudige wijze kunnen worden gekend.

4. Het bestuur van het productschap is bevoegd bij uitvoeringsbesluit minimumeisen te stellen waaraan de door de ondernemer te voeren administratie dient te voldoen.

5. In het geval aan een ondernemer de verplichting uit het tweede lid is opgelegd en niet heeft voldaan aan deze op hem rustende verplichting, waaronder begrepen het verstrekken van onvolledige en/of onjuiste gegevens, kan te zijnen aanzien de in het tweede lid omschreven heffing ambtshalve door het productschap worden vastgesteld aan de hand van aan het productschap ten dienste staande gegevens, zo nodig door middel van een schatting.

Artikel 4

Een ingevolge deze verordening verschuldigd heffingsbedrag dient uiterlijk binnen 14 dagen nadat dit bedrag aan de betrokken ondernemer in rekening is gebracht, aan het productschap te worden voldaan.

Artikel 5

1. Een schuldenaar, die enig door hem uit hoofde van het bij of krachtens een heffingsverordening bepaalde verschuldigde heffing niet tijdig volledig heeft betaald is, na bij aangetekend schrijven aangemaand om binnen een termijn van 10 dagen de heffing te voldoen, aan het productschap deze heffing verschuldigd, verhoogd met de op de invordering vallende kosten, waaronder begrepen de wettelijke rente.

2. De in het eerste lid bedoelde rente wordt berekend vanaf de dag waarop de in dat lid genoemde termijn is verstreken tot aan de dag van de algehele voldoening.

Titel III Algemene bepalingen en slotbepalingen

Artikel 6

Het niet nakomen van een verplichting gesteld in artikel 3, waaronder mede wordt verstaan het verstrekken van geheel of gedeeltelijk onjuiste gegevens is een strafbaar feit.

Artikel 7

1. De door het productschap uit hoofde van deze verordening verkregen gegevens omtrent ondernemingen worden in handen gesteld van de voorzitter van het productschap; zij worden behoudens aan personeelsleden van het secretariaat van het productschap, niet bekend gemaakt.

2. De voorzitter van het productschap kan, in afwijking van het gestelde in het eerste lid, besluiten tot bekendmaking van getotaliseerde gegevens omtrent groepen van ondernemingen, doch nimmer op zodanige wijze dat daaruit gegevens omtrent een bepaalde onderneming kunnen worden afgeleid.

Artikel 8

De voorzitter van het productschap is bevoegd, onder door het bestuur te stellen regelen, van het bepaalde in of krachtens deze verordening ontheffing te verlenen en daaraan voorwaarden te verbinden.

Artikel 9

De voorzitter kan artikel 3, 4, 5 en 6 buiten toepassing laten of daarvan afwijken voor zover toepassing gelet op het belang dat deze verordening beoogt te beschermen zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie in het Verordeningenblad bedrijfsorganisatie en werkt terug tot 1 januari 2003, met uitzondering van het bepaalde in artikel 6.

Artikel 11

Deze verordening kan worden aangehaald als 'Verordening heffingen legpluimveebedrijven 2003'.

Voor het bestuur,

voorzitter,

secretaris.

TOELICHTING BIJ DE ONTWERP-VERORDENING HEFFINGEN LEGPLUIMVEEBEDRIJVEN 2003

- de doelstellingen die worden nagestreefd en de te verwachten (neven)effecten van de verordening
De in het kader van onderhavige verordening op te leggen heffingen worden aangewend voor de financiering van de werkzaamheden van het productschap, maatregelen op het gebied van gezondheidszorg, afzetbevordering en verbetering van de kwaliteit.

De uitgaven in de gezondheidszorg hebben grotendeels betrekking op de preventieve gezondheidszorg en het veterinaire praktijkonderzoek dat door de Stichting Gezondheidsdienst voor Dieren wordt uitgevoerd.

Aangaande de kwaliteit streeft de sector naar een kwaliteitsbewuste productie die is afgestemd op de wensen van de afnemers. Onderzoek is een belangrijk hulpmiddel om tijdig te kunnen inspelen op nieuwe ontwikkelingen en de concurrentiepositie te versterken. Onder kwaliteitsaangelegenheden valt onder meer het praktijkonderzoek in de legpluimveesector waaronder het onderzoek naar de huisvesting van legkippen ('project 1030'). Tevens vallen onder kwaliteitsaangelegenheden uitgaven voor activiteiten van de Stichting voor het fokkerijwezen bij de pluimveehouderij (Stifo). Tevens wordt het project monitoring kritische stoffen uitgevoerd. Via dit project wordt een zelfcontroleprogramma opgezet en worden residuen in eieren gemonitoord. Tot slot is een beperkt bedrag bedoeld voor uitgaven voor IKB (Integrale Keten Beheersing).
De uitgaven die gereserveerd zijn voor de functie afzetbevordering zijn bestemd voor de voorlichting- en promotieactiviteiten van de Stichting Blij met een Ei.

- de nadere motivering van de noodzaak van publieke regelgeving i.c.de verordening
De genoemde activiteiten overstijgen structureel het vermogen van individuele bedrijven om deze collectieve goederen veilig te stellen. Slechts met een publieke heffing zijn de beoogde, door maatschappij en sector gewenste, doelen bereikbaar.

De eiersector streeft een continue verbetering van de kwaliteit van het product na. Daarbij is continu aandacht voor een goede diergezondheidszorg noodzakelijk. In de legpluimveesector wordt met name aandacht gevraagd voor de bestrijding van Salmonella en Mycoplasma gallisepticum. Daarvoor zijn bestrijdingsprogramma's opgezet waarbij de Gezondheidsdienst voor Dieren (GD) deskundigheid levert en onderzoeken uitvoert. Een goede diergezondheid is een van de basisvoorwaarden voor een kwaliteitsproductie.

Om in te kunnen spelen op toekomstige ontwikkelingen en de huidige concurrentiepositie minimaal te kunnen handhaven, is onderzoek nodig. Via praktijkonderzoek worden vragen die direct te maken hebben met de productie van eieren op legpluimveebedrijven onderzocht. Daarvoor wordt jaarlijks een praktijk-onderzoeksprogramma opgesteld.
De kwaliteit van de eieren wordt mede bepaald door de wijze van huisvesting van de leghennen, hetgeen voor alle bedrijven van belang is. Het verbeteren van de toekomstige huisvestingssystemen is daarom onderwerp van onderzoek.
De Stichting voor het Fokkerijwezen bij de Pluimveehouderij (Stifo) heeft tot doel om een bijdrage te leveren ter bevordeing van de kwaliteit van de Nederlandse pluimveestapel. Dit doet zij door verschillende merken leghennen te toetsen en daarmee eventuele genetische verschillen aan te tonen. De toetsen vinden onder voor alle merken gelijke omstandigheden plaats op een toetsbedrijf.
De resultaten van het onderzoek zijn voor alle pluimveehouders toegankelijk.

Vanuit de maatschappij worden steeds meer vragen gesteld over de voedselveiligheid van onder andere agrarische producten. De eiersector heeft haar zorgen geuit over de mogelijke aanwezigheid van residuen in eieren. Daarnaast hebben de crises uit het recente verleden zoals de dioxine-affaire, de sector ervan doordrongen dat systematisch gekeken dient te worden naar andere kritische stoffen die in eieren kunnen zitten. De private organisaties in de sector hebben aangegeven behoefte te hebben aan een gezamenlijke aanpak, aangezien de problematiek van residuen schakeloverschrijdend is. De monitoring vanr residuen in eieren wordt daarom in een collectief project aangepakt.
De ontwikkeling van een voor de sector beschikbaar kwaliteitssysteem is in het belang van alle bedrijven.
De Stichting Blij met een Ei geeft expliciet voorlichting aan consumenten over eieren in het algemeen en de wijze van produceren. De inzet van deze Stichting is in het belang van alle legpluimveehouders.

- de afweging van private belangen
De gehele sector is gebaat bij een goede diergezondheid, zowel op bedrijfsniveau als landelijk niveau aangezien diverse pluimveeziekten van bedrijf naar bedrijf overgedragen kunnen worden. Het algemeen belang kan alleen gediend worden met een collectieve aanpak.

Alle ondernemers zijn gebaat bij een op de praktijk gericht onderzoek. Met de resultaten daarvan kan ingespeeld worden op de toekomst. Onderzoek komt alleen van de grond als dit collectief wordt gefinancierd. Voor individuele pluimveehouders is dergelijk onderzoek niet uit te voeren of te financieren. Dat geldt zeker voor het onderzoek van het Stifo, waarbij ook de onafhankelijke positie van groot belang is. De praktijk kan dergelijke toetsen niet uitvoeren omdat de omstandigheden volledig gestandaardiseerd moeten zijn, hetgeen in de praktijk niet te realiseren is.
Een private regeling biedt geen mogelijkheid om gezamenlijke aanpak voor residuen en andere kritische stoffen te ontwikkelen en te financieren.
Deelname aan het kwaliteitssysteem staat voor alle bedrijven open. De verdere ontwikkeling en uitbouw van het IKB-systeem is daarmee ook in het belang van alle bedrijven. Individuele bedrijven kunnen altijd een hogere kwaliteitstandaard aanleggen; daarvoor worden door de regeling geen beperkingen opgelegd.

Een collectieve ondersteuning van onderzoek ter verbetering van kwaliteit van eieren en huisvesting van leghennen is van belang voor de toekomst van alle ondernemingen. Deze activiteiten zouden zonder collectieve ondersteuning onvoldoende van de grond komen.

De promotie van het ei en daarmee de bevordering van de afzet is in het belang van alle bedrijven in de eiersector. Directe consumentenvoorlichting wordt door de Stichting Blij met een Ei ondersteund, aangezien hier alle pluimveehouders baat bij hebben.

- de uitvoerings- en handhavingsaspecten van de verordening
Het gaat hier om een heffingsverordening waarbij uitvoerings- en handhavingsaspecten geheel voor rekening van het PPE komen. Er wordt geen last gelegd op andere overheden.

- de financiële gevolgen van de verordening / de structuur van de heffing
Ieder jaar wordt van de betrokken ondernemingen een financiële bijdrage gevraagd. Daarbij is gekozen voor een heffing per legkip.

- terugwerkende kracht
Aan onderhavige verordening wordt terugwerkende kracht verleend, met uitzondering van de strafbepaling uit artikel 6. De heffingen worden jaarlijks opgelegd, waarbij de heffingsperiode loopt van 1 januari tot en met 31 december van dat betreffende jaar. De reden van het toekennen van terugwerkende kracht is dat in praktijk de inwerkingtreding na 1 januari plaatsvindt, maar dat van de betrokkenen, mede vanwege het feit dat tijdig over de op te leggen heffing is gecommuniceerd, rederlijkerwijs kan worden gevergd dat zij reeds voorafgaand aan de inwerkingtreding, te weten vanaf 1 januari rekening moet houden met de regelgeving.

- de onderbouwing van de gekozen structuur
Uitgangspunt bij het vaststellen van de heffingstarieven is dat de heffingen naar evenredigheid drukken op die schakel van de productieketen ten behoeve waarvan een bepaalde activiteit wordt verricht. Alle schakels worden zelf voor het aan hen toe te rekenen deel belast. Wat de legpluimveebedrijven betreft wordt de heffing opgelegd terzake van het houden van legpluimvee. De heffingssystematiek is ten opzichte van voorgaande jaren niet gewijzigd. Teneinde de administratieve lasten voor de betrokken bedrijven zoveel mogelijk te beperken wordt de heffing opgelegd op basis van de zich in het Koppel Informatiesysteem Pluimvee (KIP) te hunnen opzichte bevindende gegevens. Dit systeem werd reeds gehanteerd voor de m.g. heffing van het Productschap.
Daarnaast heeft de voorzitter de bevoegdheid om in uitzonderlijke omstandigheden, waarin het niet redelijk zou zijn een (volle) heffing op te leggen, bepaalde gevallen of groepen van gevallen tegemoet te komen. Met deze hardheidsclausule kunnen voor belanghebbenden nadelige gevolgen die onevenredig zijn in verhouding tot de met het te dienen doel worden opgeheven. Van deze bevoegdheid wordt slechts gebruik gemaakt in zeer uitzonderlijke gevallen.

- de werking naar alle bedrijfsgenoten
De heffing wordt opgelegd aan de ondernemer die legkippen houdt of pleegt te houden.

- het algemeen belang van de activiteit
Door een goede gezondheidstoestand en hoge kwaliteit wordt de volksgezondheid en voedselveiligheid gediend. Onderzoek is een belangrijk hulpmiddel om tijdig te kunnen inspelen op nieuwe ontwikkelingen, op maatschappelijke wensen en om de concurrentiepositie te versterken.

Het verhogen van de kwaliteit van de productie en de daaruit voortkomende producten in de eiersector en de invulling van een goed toezicht daarop is in het belang van alle afnemers van eieren.
Via projecten op het terrein van het ontwikkelen van het IKB-kwaliteitssysteem, huisvesting van leghennen en merkentoetsen bij leghennen worden activiteiten ondersteund die

toekomstperspectief voor de sector bieden. Met de resultaten van dat onderzoek kan de gehele sector vervolgens haar voordeel doen.
Het geven van een goede voorlichting aan consumenten is in het belang van alle ondernemingen in de eiersector.

- het sectoraal belang van de activiteit
Door bovengenoemde algemene belangen wordt de economische positie van de ondernemers versterkt. Zonder deze activiteiten zou er:

- geen diergezondheidsprogramma's zijn;
- onvoldoende monitoring op residuen en andere kritische stoffen in eieren plaatsvinden;
- geen verdere ontwikkeling van het IKB-kwaliteitssysteem plaatsvinden;
- geen onderzoek naar de verbetering van toekomstige huisvestingssystemen voor leghennen en andere knelpunten bij de productie van eieren plaatsvinden;
- geen collectieve promotie van en voorlichting over het Nederlandse ei plaatsvinden.

De Nederlandse eiersector zou zonder deze op de toekomst en kwaliteit gerichte activiteiten binnen afzienbare tijd in een verslechterde positie terecht komen ten opzichte van concurrenten in de EU en daarbuiten.

- bijzonderheden rond de steunmelding/notificatie
De bestemmingsheffingen welke op grond van onderhavige verordening geheven worden behoren ingevolge het EG-recht tot één van de categorieën steunmaatregelen van artikel 92, tweede lid EG-verdrag. De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft in het verleden de financiering op grond van artikel 92, derde lid EG-Verdrag goedgekeurd, waarna het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij en de Sociaal Economische Raad hun goedkeuring gaven. Door de Commissie der Europese Gemeenschappen is de steunmaatregel goedgekeurd onder het nummer N 451/98.
De betreffende steunfiches zijn NL/xxx/11-03/007/00, NL/xxx/11-30/002/00, NL/xxx/11-30/005/00 en NL/xxx/11-30/017/00.

De heffingsverordening legpluimveebedrijven 2001 is ingevolge artikel 88, derde lid, van het EG-Verdrag, inzake steunmaatregelen van de lidstaten, aangemeld bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Zoetermeer,

voorzitter,

secretaris.

Ontwerp-Verordening heffingen eiproducten 2003

Het bestuur van het Productschap Pluimvee en Eieren heeft,

gelet op artikel 126 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, en de artikelen 5 en 9 van de Instellingsverordening Productschap Pluimvee en Eieren 1998-I,

op vastgesteld de navolgende

VERORDENING

Titel I Definities

Artikel 1

Deze verordening neemt over de terminologie van de Verordening registratie verzamelaars en houders van een pakstation èn heffingen consumptie-eieren 2003 en verstaat verder onder:

eiproductenfabrikant	:	de ondernemer die uit meer dan 200.000 kippen- en/of eendeneieren per jaar eiproducten vervaardigt;
legpluimveebedrijf	:	inrichting die wordt gebruikt voor het houden van kippen voor de productie van consumptie-eieren;
eiproductenhandelaar	:	de ondernemer die eiproducten koopt, ten einde deze in al dan niet bewerkte vorm af te leveren aan anderen dan consumenten.

Titel II Heffingen

Artikel 2

1. Eiproductenfabrikanten zijn aan het productschap over de door hen in het kalenderjaar 2003 direct van legpluimveebedrijven ontvangen eieren een heffing verschuldigd ten bedrage van € 0,00003 per ei.

2. Eiproductenfabrikanten zijn daarnaast over de door hen ontvangen en tot eiproduct verwerkte eieren een heffing verschuldigd ten bedrage van € 0,00097 per kilogram tot eiproduct verwerkte eieren, waarvan
   € 0,0009 voor de dekking van huishoudelijke uitgaven,
   € 0,00003 voor het o. en o. fonds en
   € 0,00004 voor het kwaliteitsfonds bestemd is.

3. De heffingen genoemd in het tweede lid zijn, in zoverre zij daarin bestemd zijn voor de daarin genoemde fondsen, niet verschuldigd voor die eieren ten aanzien waarvan naar genoegen van het productschap wordt aangetoond dat zij niet in Nederland zijn geproduceerd.

4. a. Eiproductenhandelaren zijn aan het productschap over het kalenderjaar 2003 een vaste heffing verschuldigd van € 68,06.
   b. In afwijking van het bepaalde onder a is de eiproductenhandelaar, indien zijn bedrijf in het kalenderjaar 2003 is beëindigd, een vaste heffing verschuldigd van € 5,67 per maand of gedeelte daarvan, dat de betrokken ondernemer bij het productschap staat geregistreerd als eiproductenhandelaar met een maximum van € 68,06 per jaar.

Artikel 3

1. De in artikel 2 bedoelde ondernemer is verplicht om uiterlijk binnen 10 dagen na het verstrijken van elke kalendermaand, door middel van invulling en ondertekening van een hem door het productschap verstrekt opgaveformulier, naar waarheid opgave te doen van die bedrijfsgegevens over de verstreken kalendermaand waarvan de opgave in dat formulier wordt verlangd.

2. De in het opgaveformulier te verstrekken gegevens hebben betrekking op de door de ondernemer in de desbetreffende kalendermaand ontvangen eieren en geïmporteerde eiproducten.

3. Iedere ondernemer is verplicht van dag tot dag een zodanige administratie te voeren, dat de gegevens, benodigd voor de vaststelling van de heffing, te alle tijde op een eenvoudige wijze kunnen worden gekend.

4. Het bestuur van het productschap is bevoegd bij uitvoeringsbesluit minimumeisen te stellen waaraan de door de ondernemer met betrekking tot de ontvangst van eieren en ontvangst onderscheidenlijk aflevering van eiproducten te voeren administratie dient te voldoen.

5. Voor het geval een ondernemer niet heeft voldaan aan een ingevolge het eerste lid op hem rustende verplichting, waaronder begrepen het verstrekken van onvolledige en/of onjuiste gegevens, kan te zijnen aanzien de in artikel 2 omschreven heffing ambtshalve door het productschap worden vastgesteld aan de hand van aan het productschap ten dienste staande gegevens zo nodig door middel van een schatting.

Artikel 4

Een ingevolge deze verordening verschuldigd heffingsbedrag dient uiterlijk binnen 14 dagen nadat dit bedrag aan de betrokken ondernemer in rekening is gebracht, aan het productschap te worden voldaan.

Artikel 5

1. Een schuldenaar, die enig door hem uit hoofde van het bij of krachtens een heffingsverordening bepaalde verschuldigde heffing niet tijdig volledig heeft betaald is, na bij aangetekend schrijven aangemaand om binnen een termijn van 10 dagen de heffing te voldoen, aan het productschap deze heffing verschuldigd, verhoogd met de op de invordering vallende kosten, waaronder begrepen de wettelijke rente.

2. De in het eerste lid bedoelde rente wordt berekend vanaf de dag waarop de in dat lid genoemde termijn is verstreken tot aan de dag van de algehele voldoening.

Titel III Algemene bepalingen en slotbepalingen

Artikel 6

Het niet nakomen van een verplichting, gesteld in artikel 3, waaronder mede verstaan wordt het verstrekken van geheel of gedeeltelijk onjuiste gegevens, is een strafbaar feit.

Artikel 7

1. De door het productschap uit hoofde van deze verordening verkregen gegevens omtrent ondernemingen worden in handen gesteld van de voorzitter van het productschap; zij

worden, behoudens aan personeelsleden van het secretariaat van het productschap, niet bekendgemaakt.

2. De voorzitter van het productschap kan, in afwijking van het gestelde in het eerste lid, besluiten tot bekendmaking van getotaliseerde gegevens omtrent groepen van ondernemingen, doch nimmer op zodanige wijze dat daaruit gegevens omtrent een bepaalde onderneming kunnen worden afgeleid.

Artikel 8

De voorzitter van het productschap is bevoegd, onder door het bestuur te stellen regelen, van het bepaalde in of krachtens deze verordening ontheffing te verlenen en daaraan voorwaarden te verbinden.

Artikel 9

De voorzitter kan artikel 3, 4, 5 en 6 buiten toepassing laten of daarvan afwijken voor zover toepassing gelet op het belang dat deze verordening beoogt te beschermen zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie in het Verordeningenblad bedrijfsorganisatie en werkt terug tot 1 januari 2003, met uitzondering van het bepaalde in artikel 6.

Artikel 11

Deze verordening kan worden aangehaald als ‘Verordening heffingen eiproducten 2003’.

Voor het bestuur,

voorzitter,

secretaris.

TOELICHTING BIJ DE ONTWERP-VERORDENING HEFFINGEN EIPRODUCTEN 2003

- de doelstellingen die worden nagestreefd en de te verwachten (neven)effecten van de verordening
De in het kader van onderhavige verordening op te leggen heffingen worden aangewend voor de financiering van de werkzaamheden van het productschap, kwaliteitsprojecten en onderzoek. Het doel dat wordt nagestreefd is het verder verbeteren van de kwaliteit van de productie van eiproducten.

De bijdragen voor kwaliteitsprojecten zijn met name voor de controle van het Controlebureau Pluimvee, Eieren en Eiproducten (CPE) bij de eiproductenfabrikanten en het project monitoring kritische stoffen. Ook is een beperkte bijdrage bedoeld voor praktijkonderzoek naar de huisvesting van leghennen (‘project 1030’).

Onderzoek is een belangrijk hulpmiddel om tijdig te kunnen inspelen op nieuwe ontwikkelingen en de concurrentiepositie te versterken. Het belangrijkste onderzoeksproject voor de eiproductensector betreft research naar literatuur die voor de eiproductenindustrie relevant is.

Deze informatie wordt maandelijks op het internet aan de eiproductenindustrie beschikbaar gesteld.

- de nadere motivering van de noodzaak van publieke regelgeving i.c. de verordening
De genoemde activiteiten overstijgen structureel het vermogen van individuele bedrijven om deze collectieve goederen veilig te stellen. Slechts met een publieke heffing zijn de beoogde, door maatschappij en sector gewenste, doelen bereikbaar.

De eiproductensector streeft een continue verbetering van de kwaliteit van het product na. Bij de productie zijn basisvoorschriften van kracht voor alle eiproductenfabrikanten. Het is voor de sector als geheel van belang dat deze voorschriften door alle bedrijven worden nageleefd en daarop een onafhankelijke controle plaatsvindt.
Vanuit de maatschappij worden steeds meer vragen gesteld over de voedselveiligheid van onder andere agrarische producten. De eiersector heeft haar zorgen geuit over de mogelijke aanwezigheid van residuen in eieren. Daarnaast hebben de crises uit het recente verleden zoals de dioxine-affaire, de sector ervan doordrongen dat systematisch gekeken dient te worden naar andere kritische stoffen die in eieren en daarmee in eiproducten kunnen zitten. De private organisaties in de sector hebben aangegeven behoefte te hebben aan een gezamenlijke aanpak, aangezien de problematiek van residuen schakeloverschrijdend is. De verdere uitwerking en opzet van een monitoringsprogramma voor residuen in eieren wordt daarom in een collectief project aangepakt.
De kwaliteit van de eieren wordt mede bepaald door de wijze van huisvesting van de leghennen. Het verbeteren van de toekomstige huisvestingssystemen is daarom een onderwerp van onderzoek in het belang van de gehele eiproductenindustrie.

Het toegankelijk maken van onderzoeksliteratuur is in het belang van alle ondernemingen in de eiproductensector. Zonder collectieve inzet zou elke onderneming voor het vergaren van de informatie dezelfde activiteiten moeten ondernemen en dezelfde kosten moeten maken. Een gezamenlijke uitwerking levert daarom inhoudelijke en financiële voordelen op.

- de afweging van private belangen
Alle ondernemers zijn gebaat bij een onafhankelijk controle bij alle eiproductenfabrikanten op de kwaliteit van de productie. De basisvoorzieningen voor deze controles worden collectief gefinancierd. Daarnaast worden de controles gefinancierd via een aparte retributieverordening van het PPE. Een private regeling biedt geen mogelijkheid om de noodzakelijke controles bij alle bedrijven uit te voeren. Dit geldt evenzo voor de gezamenlijke aanpak voor residuen en andere kritische stoffen.
Een collectieve ondersteuning van onderzoek ter verbetering van huisvesting van leghennen is van belang voor de toekomst van alle ondernemingen in de eiproductensector. Deze activiteiten zouden zonder collectieve ondersteuning onvoldoende van de grond komen.

Alle bedrijven in de eiproductensector kunnen hun voordeel doen met voor hen openbare en gestructureerd aangeleverde literatuur van voor de eiproductenindustrie relevante onderzoeken. Zonder een collectieve aanpak zou elk bedrijf afzonderlijk deze inspanningen moeten plegen, hetgeen in totaal tot aanzienlijke hogere kosten zou leiden.

- de uitvoerings- en handhavingsaspecten van de verordening
Het gaat hier om een heffingsverordening waarbij uitvoerings- en handhavingsaspecten geheel voor rekening van het PPE komen. Er wordt geen last gelegd op andere overheden.

- de financiële gevolgen van de verordening/ de structuur van de heffing
Ieder jaar wordt van de betrokken eiproductfabrikanten en van de eiproductenhandelaren een financiële bijdrage gevraagd.
Daarbij is gekozen voor een heffing per ei, per kilogram tot eiproduct verwerkte eieren en een vaste heffing.

- terugwerkende kracht
Aan onderhavige verordening wordt terugwerkende kracht verleend, met uitzondering van de strafbepaling uit artikel 6. De heffingen worden jaarlijks opgelegd, waarbij de heffingsperiode loopt van 1 januari tot en met 31 december van dat betreffende jaar. De reden van het toekennen van terugwerkende kracht is dat in praktijk de inwerkingtreding na 1 januari plaatsvindt, maar dat van de betrokkenen, mede vanwege het feit dat tijdig over de op te leggen heffing is gecommuniceerd, rederlijkerwijs kan worden gevergd dat zij reeds voorafgaand aan de inwerkingtreding, te weten vanaf 1 januari rekening moet houden met de regelgeving.

- de onderbouwing van de gekozen structuur
Uitgangspunt bij het vaststellen van de heffingstarieven is dat de heffing naar evenredigheid drukt op die schakel van de productieketen ten behoeve waarvan een bepaalde activiteit wordt verricht. Alle schakels worden zelf voor het aan hen toe te rekenen deel belast. Wat de eiproducten betreft wordt de heffing dan ook opgelegd terzake de ontvangen eieren en de tot eiproduct verwerkte eieren. Deze heffingssystematiek is ten opzichte van voorgaande jaren niet gewijzigd. De bepaling ten aanzien van de minimale op te leggen heffing is komen te vervallen omdat dit in de praktijk niet werd toegepast.
Daarnaast heeft de voorzitter de bevoegdheid om in uitzonderlijke omstandigheden, waarin het niet redelijk zou zijn een (volle) heffing op te leggen, bepaalde gevallen of groepen van gevallen tegemoet te komen. Met deze hardheidsclausule kunnen voor belanghebbenden nadelige gevolgen die onevenredig zijn in verhouding tot de met het te dienen doel worden opgeheven. Van deze bevoegdheid wordt slechts gebruik gemaakt in zeer uitzonderlijke gevallen.
Daarnaast heeft de voorzitter de bevoegdheid om in uitzonderlijke omstandigheden, waarin het niet redelijk zou zijn een (volle) heffing op te leggen, bepaalde gevallen of groepen van gevallen tegemoet te komen. Met deze hardheidsclausule kunnen voor belanghebbenden nadelige gevolgen die onevenredig zijn in verhouding tot de met het te dienen doel worden opgeheven. Van deze bevoegdheid wordt slechts gebruik gemaakt in zeer uitzonderlijke gevallen.

- de werking naar alle bedrijfsgenoten
De heffing wordt opgelegd aan eiproduktfabrikanten en eiproducthandelaren.

- het algemeen belang van de activiteit
Het verhogen van de kwaliteit van de productie van eiproducten en de invulling van een goede basis voor het toezicht daarop is in het belang van alle afnemers van eiproducten.
Via projecten op het terrein van het ontwikkelen van huisvestingssystemen van leghennen worden activiteiten ondersteund die toekomstperspectief voor de sector bieden. Met de resultaten van dat onderzoek kan de gehele sector vervolgens haar voordeel doen.

Voor de concurrentiepositie is het van belang om goed inzicht te hebben in uitgevoerde onderzoeken die voor de eiproductenindustrie van belang zijn.

- het sectoraal belang van de activiteit
Door de uit de heffing gefinancierde activiteiten wordt de economische positie van de ondernemer versterkt. Zonder deze activiteiten zou er:
- geen basis zijn voor een goede toezicht op de naleving van minimumvoorschriften bij de productie van eiproducten;
- onvoldoende monitoring op residuen en andere kritische stoffen in eieren plaatsvinden;
- onvoldoende onderzoek naar de verbetering van toekomstige huisvestingssystemen voor leghennen plaatsvinden;
- geen totaaloverzicht beschikbaar zijn van voor de eiproductenindustrie relevante onderzoeksgegevens.

De Nederlandse eiproductensector zou zonder deze op de toekomst en kwaliteit gerichte activiteiten binnen afzienbare tijd in een verslechterde concurrentiepositie belanden ten opzichte van concurrenten in de EU en daar buiten.

- bijzonderheden rond de steunmelding/notificatie
De bestemmingsheffingen welke op grond van onderhavige verordening geheven worden behoren ingevolge het EG-recht tot één van de categorieën steunmaatregelen van artikel 92, tweede lid EG-verdrag. De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft in het verleden de financiering op grond van artikel 92, derde lid EG-Verdrag goedgekeurd, waarna het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij en de Sociaal Economische Raad hun goedkeuring gaven. Door de Commissie der Europese Gemeenschappen is de steunmaatregel goedgekeurd onder het nummer N 451/98.
Het betreffende steunfiche is NL/xxx/11-30/002/00.

Zoetermeer,

voorzitter,

secretaris.

Ontwerp-Verordening registratie verzamelaars, grossiers en houders van een pakstation en heffingen consumptie-eieren 2003

Het bestuur van het Productschap Pluimvee en Eieren heeft,

gelet op artikel 126 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, en de artikelen 5 en 9 van de Instellingsverordening Productschap Pluimvee en Eieren 1998- I,

op vastgesteld de navolgende

VERORDENING

Titel I Definities

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

productschap	:	het Productschap Pluimvee en Eieren;
onderneming	:	een onderneming waarvoor het productschap is ingesteld;
ondernemer	:	de natuurlijke of rechtspersoon die een onderneming drijft;
eieren	:	kippeneieren in de schaal, met uitzondering van eieren die zich ter verkrijging van kuikens in een broedmachine bevinden, dan wel kennelijk bestemd zijn om voor dit doel in een broedmachine te worden ingelegd;
verzamelaar	:	de ondernemer die ongesorteerde eieren ophaalt bij of koopt van een pluimveehouder teneinde deze eieren af te (doen) leveren of te (doen) verkopen aan de houder van een pakstation of de industrie;
houder van een pakstation	:	de ondernemer die ongesorteerde eieren koopt van een pluimveehouder of van een verzamelaar teneinde deze eieren, gesorteerd naar kwaliteit en gewicht te leveren aan anderen dan consumenten;
grossier	:	de ondernemer, die naar kwaliteit en gewicht gesorteerde eieren koopt, teneinde deze eieren te leveren aan anderen dan consumenten;
eiproducten	:	producten die zijn verkregen uit eieren, uit bestanddelen van eieren of mengsels daarvan, na verwijdering van schaal en vliezen en die bestemd zijn voor menselijke consumptie;
eiproductenfabrikant	:	ondernemer als bedoeld in de Verordening heffingen eiproducten 2003;
sorteren	:	het indelen van eieren in gewichts- en kwaliteitsklassen;
legpluimveebedrijf	:	inrichting die wordt gebruikt voor het houden van kippen voor de productie van consumptie-eieren;
consument	:	degene die eieren koopt uitsluitend bestemd voor en in overeenstemming met zijn persoonlijke behoefte.

Titel II Registratie

Artikel 2

Ondernemers die in de hoedanigheid van verzamelaar en/of houder van een pakstation en/of grossier een onderneming drijven zijn verplicht zich ter registratie bij het productschap aan te melden.

Artikel 3

1 . De aanmelding ter registratie dient te geschieden door middel van een registratieformulier dat door het secretariaat van het productschap wordt verstrekt.
2. Het model van het in het eerste lid bedoelde formulier wordt door de voorzitter van het productschap bij uitvoeringsbesluit vastgesteld ter verkrijging van onder meer de volgende gegevens:
   a. naam, adres en rechtsvorm van de onderneming, alsmede van eventuele filialen;
   b. datum van vestiging of overneming der onderneming;
   c. gegevens omtrent de hoeveelheid door de ondernemer te sorteren eieren.

Artikel 4

De in artikel 2 bedoelde ondernemer dient binnen 14 dagen nadat hij de hoedanigheid van verzamelaar en/of houder van een pakstation heeft verkregen het in artikel 3 bedoelde registratieformulier, volledig en naar waarheid ingevuld en ondertekend, bij het secretariaat van het productschap in te dienen.

Artikel 5

De in artikel 2 bedoelde ondernemer is gehouden bij de opheffing van zijn onderneming, dan wel bij enige wijziging van de in artikel 3, tweede lid bedoelde gegevens, daarvan uiterlijk binnen 14 dagen nadat zich het desbetreffende feit of de wijziging heeft voorgedaan schriftelijk mededeling te doen aan het secretariaat van het productschap.

Artikel 6

Het productschap doet aan de betrokken ondernemer onverwijld schriftelijk een bevestiging toekomen van de ontvangst van de registratie, door toezending van één gewaarmerkt exemplaar van het registratieformulier. De mededeling bedoeld in artikel 5 wordt onverwijld schriftelijk bevestigd.

Titel Ill Heffingen

Artikel 7

1. a. Houders van een pakstation zijn aan het productschap over het kalenderjaar 2003 een vaste heffing verschuldigd van € 249,57.

   b. In afwijking van het bepaalde onder a. is de houder van een pakstation, indien zijn bedrijf in het kalenderjaar 2003 is beëindigd, een vaste heffing verschuldigd van € 20,80 per maand of gedeelte daarvan, dat de betrokken ondernemer bij het productschap staat geregistreerd als houder van een pakstation met een maximum van € 249,57 per jaar.

2. Houders van een pakstation zijn aan het productschap voorts een heffing verschuldigd over de door hen in het kalenderjaar 2003 van een legpluimveebedrijf ontvangen eieren ten bedrage van € 0,00003 per ei.

3. Houders van een pakstation zijn aan het productschap voorts een heffing verschuldigd over de door hen in het kalenderjaar 2003 afgeleverde eieren ten bedrage van € 0,00004 per ei waarvan:
€ 0,00002 voor de dekking van huishoudelijke uitgaven,
€ 0,00001 voor het afzetbevorderingsfonds, en
€ 0,00001 voor het kwaliteitsverbeteringsfonds
is bestemd.

4. De in het derde lid bedoelde heffingen zijn, in zoverre zij daarin bestemd zijn voor de daarin genoemde fondsen, niet verschuldigd voor die eieren ten aanzien waarvan naar genoegen van het productschap wordt aangetoond dat zij niet in Nederland zijn geproduceerd.

5. De in het derde lid bedoelde heffing is niet verschuldigd voor die eieren ten aanzien waarvan naar genoegen van het productschap wordt aangetoond dat zij gesorteerd ontvangen zijn van een andere houder van een pakstation, als zodanig geregistreerd bij het productschap.

6. De in het derde lid bedoelde heffing is niet verschuldigd voor die eieren ten aanzien waarvan naar genoegen van het productschap wordt aangetoond dat zij afgeleverd zijn aan een eiproductenfabrikant.

7. De in het tweede lid bedoelde heffing is niet verschuldigd voor die eieren ten aanzien waarvan naar genoegen van het productschap wordt aangetoond dat zij ontvangen zijn van een verzamelaar.

Artikel 8

Verzamelaars zijn aan het productschap een heffing verschuldigd over de door hen in het kalenderjaar 2003 van een legpluimveebedrijf ontvangen eieren ten bedrage van € 0,00005 per ei.

Artikel 9

1. Grossiers, met uitzondering van eigen-formule detaillisten, zijn aan het productschap over het kalenderjaar 2003 een vaste heffing verschuldigd van € 68,06.

2. In afwijking van het bepaalde onder het eerste lid is een grossier, indien zijn bedrijf in het kalenderjaar 2003 is beëindigd, een vaste heffing verschuldigd van € 5,67 per maand of gedeelte daarvan, dat de betrokken ondernemer bij het productschap staat geregistreerd als grossier met een maximum van € 68,06 per jaar.

Artikel 10

Ondernemers die een legpluimveebedrijf exploiteren zijn aan het productschap over de door hen geproduceerde eieren welke zij in het kalenderjaar 2003 niet in Nederland aan een houder van een pakstation, een verzamelaar, een eiproductenfabrikant en/of consument hebben afgeleverd een heffing verschuldigd ten bedrage van € 0,00005 per ei.

Artikel 11

1. De in artikel 2 en artikel 10 bedoelde ondernemer is verplicht uiterlijk binnen 10 dagen na het verstrijken van elke kalendermaand, door middel van invulling en ondertekening van een hem door het productschap verstrekt opgaveformulier, naar waarheid opgave te doen van die bedrijfsgegevens over de verstreken kalendermaand waarvan de opgave in dat formulier wordt verlangd. Indien in het voorgaande jaar het totale aantal ontvangen eieren, als bedoeld in artikel 7, tweede lid, onderscheidenlijk artikel 8, dan wel het totaal aantal afgeleverde eieren, als bedoeld in artikel 10, minder dan 4 miljoen stuks bedroeg kan de ondernemer volstaan met het doen van de evenbedoelde opgave binnen 10 dagen na afloop van het betreffende kalenderjaar.

2. De in het opgaveformulier te verstrekken gegevens hebben betrekking op de in de desbetreffende kalendermaand ontvangen, afgeleverde en/of in voorraad gehouden eieren.

3. Iedere ondernemer is verplicht van dag tot dag een zodanige administratie te voeren, dat de gegevens, benodigd voor de vaststelling van de heffing, te alle tijde op een eenvoudige wijze kunnen worden gekend.

4. Het bestuur van het productschap is bevoegd bij uitvoeringsbesluit minimumeisen te stellen waaraan de door verzamelaar, houder van een pakstation, grossier en/of legpluimveebedrijf, met betrekking tot de ontvangst, de aflevering en de voorraad eieren te voeren administratie dient de voldoen.

5. Voor het geval een ondernemer, als bedoeld in artikel 2, onderscheidenlijk artikel 10 niet heeft voldaan aan een ingevolge titel II op hem rustende verplichting waaronder begrepen het verstrekken van onvolledige en/of onjuiste gegevens, kan te zijnen aanzien de in onder onderscheidenlijk de artikelen 7, 8, 9 en 10 omschreven heffing ambtshalve door het productschap worden vastgesteld aan de hand van aan het productschap ten dienste staande gegevens, zo nodig door middel van een schatting.

Artikel 12

Een ingevolge deze verordening verschuldigd heffingsbedrag dient uiterlijk binnen 14 dagen nadat dit bedrag aan de betrokken ondernemer in rekening is gebracht, aan het productschap te worden voldaan.

Artikel 13

1. Een schuldenaar, die enig door hem uit hoofde van het bij of krachtens een heffingsverordening bepaalde verschuldigde heffing niet tijdig volledig heeft betaald is, na bij aangetekend schrijven aangemaand om binnen een termijn van 10 dagen de heffing te voldoen, aan het productschap deze heffing verschuldigd, verhoogd met de op de invordering vallende kosten, waaronder begrepen de wettelijke rente.

2. De in het eerste lid bedoelde rente wordt berekend vanaf de dag waarop de in dat lid genoemde termijn is verstreken tot aan de dag van de algehele voldoening

Titel IV Algemene bepalingen en slotbepalingen

Artikel 14

Het niet nakomen van een verplichting, gesteld in de artikelen 2 tot en met 5 en 11, waaronder mede verstaan wordt het verstrekken van geheel of gedeeltelijk onjuiste gegevens, is een strafbaar feit.

Artikel 15

1. De door het productschap uit hoofde van deze verordening verkregen gegevens omtrent ondernemingen worden in handen gesteld van de voorzitter van het productschap; zij worden, behoudens aan personeelsleden van het secretariaat van het productschap, niet bekendgemaakt.

2. De voorzitter van het productschap kan, in afwijking van het gestelde in het eerste lid, besluiten tot bekendmaking van getotaliseerde gegevens omtrent groepen van ondernemingen, doch nimmer op zodanige wijze dat daaruit gegevens omtrent een bepaalde onderneming kunnen worden afgeleid.

Artikel 16

De voorzitter van het productschap is bevoegd, onder door het bestuur te stellen regelen, van het bepaalde in of krachtens deze verordening ontheffing te verlenen en daaraan voorwaarden te verbinden.

Artikel 17

De voorzitter kan artikel 11, 12, 13 en 14 buiten toepassing laten of daarvan afwijken voor zover toepassing gelet op het belang dat deze verordening beoogt te beschermen zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 18

Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie in het Verordeningenblad bedrijfsorganisatie en werkt terug tot 1 januari 2003, met uitzondering van het bepaalde in artikel 14.

Artikel 19

Deze verordening kan worden aangehaald als ‘Verordening registratie verzamelaars, grossiers en houders van een pakstation en heffingen consumptie-eieren 2003’.

Voor het bestuur,

voorzitter,

secretaris.

TOELICHTING BIJ DE ONTWERP-VERORDENING REGISTRATIE VERZAMELAARS, GROSSIERS EN HOUDERS VAN EEN PAKSTATION EN HEFFINGEN CONSUMPTIE-EIEREN 2003

- de doelstellingen die worden nagestreefd en de te verwachten (neven)effecten van de verordening
De in het kader van onderhavige verordening op te leggen heffingen worden aangewend voor de financiering van de werkzaamheden van het productschap, kwaliteitsprojecten en de bevordering van de afzet van eieren.

De doelen die worden nagestreefd zijn het verder verbeteren van de kwaliteit van de productie in de eiersector en het behouden en zo mogelijk vergroten van de afzet van Nederlandse eieren.

Aangaande de kwaliteit streeft de sector naar een kwaliteitsbewuste productie die is afgestemd op de wensen van de afnemers. Het belangrijkste kwaliteitsproject is de bijdrage aan het project monitoring kritische stoffen. Beperkte bijdragen zijn bestemd voor uitgaven in het kader van IKB (Integrale Keten Beheersingssysteem) en het praktijkonderzoek naar de huisvesting van leghennen (‘project 1030’).

De uitgaven die gereserveerd zijn voor de functie afzetbevordering zijn bestemd voor promotie van Nederlandse eieren met name ingeval zich calamiteiten voordoen. Daarnaast is een beperkt bedrag gereserveerd voor martkonderzoek.

- de nadere motivering van de noodzaak van publieke regelgeving i.c. de verordening
De genoemde activiteiten overstijgen structureel het vermogen van individuele bedrijven om deze collectieve goederen veilig te stellen. Slechts met een publieke heffing zijn de beoogde, door maatschappij en sector gewenste, doelen bereikbaar.

Vanuit de maatschappij worden steeds meer vragen gesteld over de voedselveiligheid van onder andere agrarische producten. De eiersector heeft haar zorgen geuit over de mogelijke aanwezigheid van residuen in eieren. Daarnaast hebben de crises uit het recente verleden zoals de dioxine-affaire, de sector ervan doordrongen dat systematisch gekeken dient te worden naar andere kritische stoffen die in eieren kunnen zitten. De private organisaties in de sector hebben aangegeven behoefte te hebben aan een gezamenlijk aanpak, aangezien de problematiek van residuen schakeloverschrijdend is. De monitoring van residuen in eieren wordt daarom in een collectief project aangepakt.
De ontwikkeling van een voor de sector beschikbaar kwaliteitssysteem is in het belang van alle bedrijven.
De kwaliteit van de eieren wordt mede bepaald door de wijze van huisvesting van de leghennen, hetgeen voor alle bedrijven van belang is. Het verbeteren van de toekomstige huisvestingssystemen is daarom onderwerp van onderzoek.

Een stimulering van de afzet van het ei is een collectief belang Alle ondernemingen hebben daarvan profijt en zijn gebaat bij een positieve positionering van het Nederlandse ei, met name bij calamiteiten.

- de afweging van private belangen
Alle ondernemers zijn gebaat bij een ezamenlijke aanpak voor residuen en andere kritische stoffen. Deelname aan het kwaliteitssysteem staat voor alle bedrijven open. De verdere ontwikkeling en uitbouw van het IKB-systeem is daarmee ook in het belang van alle bedrijven. Individuele bedrijven kunnen altijd een hogere kwaliteitstandaard aanleggen; daarvoor worden door de regeling geen beperkingen opgelegd.
Een collectieve ondersteuning van onderzoek ter verbetering van kwaliteit van eieren en huisvesting van leghennen is van belang voor de toekomst van alle ondernemingen. Deze activiteiten zouden zonder collectieve ondersteuning onvoldoende van de grond komen.

De promotie van het ei en daarmee de bevordering van de afzet is in het belang van alle bedrijven in de eiersector. Private organisaties hebben daarom verzocht om ingeval zich calamiteiten voordoen, extra promotie te verrichten voor het Nederlandse ei. Promotie van specifieke merkeieren door individuele bedrijven dient een ander doel en niet een verhoging van de totale sectorale afzet van eieren.

- de uitvoerings- en handhavingsaspecten van de verordening
Het gaat hier om een heffingsverordening waarbij uitvoerings- en handhavingsaspecten geheel voor rekening van het PPE komen. Er wordt geen last gelegd op andere overheden.

- de financiële gevolgen van de verordening / de structuur van de heffing
Ieder jaar wordt van de betrokken ondernemingen een financiële bijdrage gevraagd. Daarbij is gekozen voor een vaste heffing per jaar en een heffing over de in het betreffende kalenderjaar afgeleverde danwel ontvangen eieren.

- terugwerkende kracht
Aan onderhavige verordening wordt terugwerkende kracht verleend, met uitzondering van de strafbepaling uit artikel 14. De heffingen worden jaarlijks opgelegd, waarbij de heffingsperiode loopt van 1 januari tot en met 31 december van dat betreffende jaar. De reden van het toekennen van terugwerkende kracht is dat in praktijk de inwerkingtreding na 1 januari plaatsvindt, maar dat van de betrokkenen, mede vanwege het feit dat tijdig over de op te leggen heffing is gecommuniceerd, rederlijkerwijs kan worden gevergd dat zij reeds voorafgaand aan de inwerkingtreding, te weten vanaf 1 januari rekening moet houden met de regelgeving.

- de onderbouwing van de gekozen structuur
Uitgangspunt bij het vaststellen van de heffingstarieven is dat de heffingen naar evenredigheid drukken op die schakel van de productieketen ten behoeve waarvan een bepaalde activiteit wordt verricht. Alle schakels worden zelf voor het aan hen toe te rekenen deel belast en wel over wat als de “input” van het productieproces voor de betrokken schakel kan worden beschouwd. Wat de pakstations betreft wordt de heffing dan ook opgelegd terzake de ontvangen, afgeleverde en/of in voorraad gehouden eieren. De heffingssystematiek is ten opzichte van voorgaande jaren niet gewijzigd. De bepaling ten aanzien van de minimale op te leggen heffing is komen te vervallen omdat dit in de praktijk niet werd toegepast.
Daarnaast heeft de voorzitter de bevoegdheid om in uitzonderlijke omstandigheden, waarin het niet redelijk zou zijn een (volle) heffing op te leggen, bepaalde gevallen of groepen van gevallen tegemoet te komen. Met deze hardheidsclausule kunnen voor belanghebbenden nadelige gevolgen die onevenredig zijn in verhouding tot de met het te dienen doel worden opgeheven. Van deze bevoegdheid wordt slechts gebruik gemaakt in zeer uitzonderlijke gevallen.

- de werking naar alle bedrijfsgenoten
De heffing wordt opgelegd aan ondernemers in de hoedanigheid van verzamelaar en/of houder van een pakstation en/of grossier een ondernemin drijven.

- het algemeen belang van de activiteit
Het verhogen van de kwaliteit van de productie en de daaruit voortkomende producten in de eiersector en de invulling van een goed toezicht daarop is in het belang van alle afnemers van eieren.
Via projecten op het terrein van het ontwikkelen van het IKB-kwaliteitssysteem en huisvesting van leghennen worden activiteiten ondersteund die toekomstperspectief voor de sector bieden. Met de resultaten van dat onderzoek kan de gehele sector vervolgens haar voordeel doen.

Het minimaal behouden en zo mogelijk verbeteren van de marktpositie van Nederlandse eieren door het bevorderen van de afzet en marktonderzoek en het inzichtelijk maken van de kostprijzen van concurrerende landen, is in het belang van alle ondernemingen in de eiersector.

- het sectoraal belang van de activiteit
Door de uit de heffing gefinancierde activiteiten wordt de economische positie van de ondernemers versterkt. Zonder deze activiteiten zou er:

- onvoldoende monitoring op residuen en andere kritische stoffen in eieren plaatsvinden;
- geen verdere ontwikkeling van het IKB-kwaliteitssysteem plaatsvinden;
- geen onderzoek naar de verbetering van toekomstige huisvestingssystemen voor leghennen plaatsvinden;
- geen collectieve promotie van het Nederlandse ei plaatsvinden en
- geen collectief marktonderzoek voor eieren beschikbaar zijn.

De Nederlandse eiersector zou zonder deze op de toekomst en kwaliteit gerichte activiteiten binnen afzienbare tijd in een verslechterde positie terecht komen ten opzichte van concurrenten in de EU en daar buiten.

- eventuele bijzonderheden rond de steunmelding/notificatie
De bestemmingsheffingen welke op grond van onderhavige verordening geheven worden behoren ingevolge het EG-recht tot één van de categorieën steunmaatregelen van artikel 92, tweede lid EG-verdrag. De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft in het verleden de financiering op grond van artikel 92, derde lid EG-Verdrag goedgekeurd, waarna het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij en de Sociaal Economische Raad hun goedkeuring gaven. Door de Commissie der Europese Gemeenschappen is de steunmaatregel goedgekeurd onder het nummer N 451/98.
De betreffende steunfiches zijn NL/xxx/11-30/005/00 en NL/xxx/11-30/017/00.

Zoetermeer,

voorzitter,

secretaris.

Ontwerp-Verordening registratie pluimveeslachterijen en heffingen pluimveevlees 2003

Het bestuur van het Productschap Pluimvee en Eieren heeft,

gelet op artikel 126 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie en de artikelen 5 en 9 van de Instellingsverordening Productschap Pluimvee en Eieren 1998-I,

op vastgesteld de navolgende

VERORDENING

Titel I Definities

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

productschap	:	het Productschap Pluimvee en Eieren;
onderneming	:	een onderneming waarvoor het productschap is ingesteld;
ondernemer	:	de natuurlijke of rechtspersoon die een onderneming drijft;
pluimvee	:	vleeskuikens, tamme eenden, tamme ganzen, kalkoenen en parelhoenders;
oude kippen en hanen	:	vleeskuikens die op het tijdstip van de slacht geslachtsrijp zijn en waarvan de punt van het borstbeen verbeend is;
geslacht pluimvee	:	geslacht pluimvee met inbegrip van delen van dat gevogelte en bijproducten;
bijproducten	:	hart, lever, van binnenwand ontdane spiermaag en nek, indien deze is afgesneden;
geslacht gewicht	:	het gewicht van het geslachte pluimvee.

Titel II Registratie

Artikel 2

Ondernemers die pluimvee bedrijfsmatig slachten zijn verplicht zich ter registratie bij het productschap aan te melden.

Artikel 3

1. De aanmelding ter registratie dient te geschieden door middel van een registratieformulier dat door het secretariaat van het productschap wordt verstrekt.
2. Het model van het in het eerste lid bedoelde formulier wordt door de voorzitter van het productschap bij uitvoeringsbesluit vastgesteld ter verkrijging van onder meer de volgende gegevens:
   a. naam, adres en rechtsvorm van de onderneming, alsmede van eventuele filialen;
   b. datum van vestiging of overneming der onderneming;
   c. gegevens omtrent door de ondernemer te verrichten slachtingen.

Artikel 4

De in artikel 2 bedoelde ondernemer dient binnen 14 dagen nadat hij de hoedanigheid van ondernemer heeft verkregen het in artikel 3 bedoelde registratieformulier, volledig en naar waarheid ingevuld en ondertekend, bij het secretariaat van het productschap in te dienen.

Artikel 5

De in artikel 2 bedoelde ondernemer is gehouden bij de opheffing van zijn onderneming, dan wel bij enige wijziging van de in artikel 3, tweede lid, bedoelde gegevens, daarvan uiterlijk binnen 14 dagen nadat zich het desbetreffende feit of de wijziging heeft voorgedaan schriftelijk mededeling te doen aan het secretariaat van het productschap.

Artikel 6

Het productschap doet aan de betrokken ondernemer onverwijld schriftelijk een bevestiging toekomen van de ontvangst van de registratie, door toezending van één gewaarmerkt exemplaar van het registratieformulier. De mededeling bedoeld in artikel 5 wordt onverwijld schriftelijk bevestigd.

Titel Ill Heffingen

Artikel 7

1. De ondernemer die pluimvee slacht is aan het productschap over het geslacht gewicht van het door hem in het kalenderjaar 2003 geslachte pluimvee een heffing verschuldigd.

2. Het tarief van de in het eerste lid bedoelde heffing bedraagt:
   a. € 0,00189 per kilogram geslacht gewicht, voor zover het oude kippen en hanen betreft, waarvan:
      € 0,00145 voor de dekking van huishoudelijke uitgaven,
      € 0,00026 voor het o. en o. fonds en,
      € 0,00018 voor het kwaliteitsverbeteringsfonds
      bestemd is;
   b. € 0,00453 per kilogram geslacht gewicht, voor zover het vleeskuikens, niet zijnde oude kippen en hanen als bedoeld onder a betreft,
      waarvan:
      € 0,00147 voor de dekking van huishoudelijke uitgaven,
      € 0,00262 voor het afzetbevorderingsfonds,
      € 0,00026 voor het o. en o. fonds en
      € 0,00018 voor het kwaliteitsverbeteringsfonds
      bestemd is;
   c. € 0,00131 per kilogram geslacht gewicht, voor zover het kalkoenen betreft, waarvan:
      € 0,00127 voor de dekking van huishoudelijke uitgaven en
      € 0,00004 voor het kwaliteitsverbeteringsfonds
      bestemd is;
   d. € 0,00367 per kilogram geslacht gewicht, voor zover het tamme eenden betreft,
      waarvan:
      € 0,00088 voor de dekking van huishoudelijke uitgaven en
      € 0,00279 voor het o. en o. fonds
      bestemd is;
   e. € 0,00127 per kilogram geslacht gewicht voor zover het tamme ganzen en parelhoenders betreft, voor de dekking van huishoudelijke uitgaven;

Artikel 8

1. De in artikel 2 bedoelde ondernemer is verplicht uiterlijk binnen 10 dagen na het verstrijken van elke kalendermaand, door middel van invulling en ondertekening van een hem door het productschap verstrekt opgaveformulier, naar waarheid opgave te doen van die bedrijfsgegevens over de verstreken kalendermaand waarvan de opgave in dat formulier wordt verlangd. Indien in het voorgaande jaar het totale geslacht gewicht, als bedoeld in artikel 7, eerste lid, minder dan 100.000 kilogram bedroeg kan de ondernemer volstaan met het doen van de evenbedoelde opgave binnen 10 dagen na afloop van het betreffende kalenderjaar.

2. De door middel van het opgaveformulier te verstrekken gegevens hebben betrekking op het geslacht gewicht en op andere bedrijfsgegevens, voor zover deze verband houden met het slachten van pluimvee en/of met aanwezige voorraden geslacht pluimvee of wijzigingen in deze voorraden.

3. Indien in het voorgaande jaar het totale geslacht gewicht, als bedoeld in artikel 7, eerste lid, meer dan 100.000 kilogram bedroeg is de ondernemer tevens verplicht aan het productschap, binnen vier weken na afloop van het betreffende kalenderjaar, een accountantsverklaring te verstrekken, op grond waarvan het productschap het geslacht gewicht kan verifiëren.

4. Iedere ondernemer is verplicht van dag tot dag een zodanige administratie te voeren, dat de gegevens, benodigd voor de vaststelling van de heffing, te alle tijde op een eenvoudige wijze kunnen worden gekend.

5. Het bestuur is bevoegd bij uitvoeringsbesluit minimumeisen te stellen, waaraan de door de ondernemer te houden administratie dient te voldoen.

6. Voor het geval een ondernemer, als bedoeld in artikel 2, niet heeft voldaan aan een ingevolge titel II en/of artikel 8 op hem rustende verplichting waaronder begrepen het verstrekken van onvolledige en/of onjuiste gegevens, kan te zijnen aanzien de in artikel 7 omschreven heffing ambtshalve door het productschap worden vastgesteld aan de hand van aan het productschap ten dienste staande gegevens, zo nodig door middel van een schatting.

Artikel 9

Een ingevolge deze verordening verschuldigd heffingsbedrag dient uiterlijk binnen 14 dagen nadat dit bedrag aan de betrokken ondernemer in rekening is gebracht, aan het productschap te worden voldaan.

Artikel 10

1. Een schuldenaar, die enig door hem uit hoofde van het bij of krachtens een heffingsverordening bepaalde verschuldigde heffing niet tijdig volledig heeft betaald is, na bij aangetekend schrijven aangemaand om binnen een termijn van 10 dagen de heffing te voldoen, aan het productschap deze heffing verschuldigd, verhoogd met de op de invordering vallende kosten, waaronder begrepen de wettelijke rente.

2. De in het eerste lid bedoelde rente wordt berekend vanaf de dag waarop de in dat lid genoemde termijn is verstreken tot aan de dag van de algehele voldoening

Titel IV Algemene bepalingen en slotbepalingen

Artikel 11

Het niet nakomen van een verplichting, gesteld in de artikelen 2 tot en met 5 en 8, waaronder mede verstaan wordt het verstrekken van geheel of gedeeltelijk onjuiste gegevens, is een strafbaar feit.

Artikel 12

1. De door het productschap uit hoofde van deze verordening verkregen gegevens omtrent ondernemingen worden in handen gesteld van de voorzitter van het productschap; zij worden, behoudens aan personeelsleden van het secretariaat van het productschap, niet bekendgemaakt.

2. De voorzitter van het productschap kan, in afwijking van het gestelde in het eerste lid, besluiten tot bekendmaking van getotaliseerde gegevens omtrent groepen van ondernemingen, doch nimmer op zodanige wijze dat daaruit gegevens omtrent een bepaalde onderneming kunnen worden afgeleid.

Artikel 13

1. Het bestuur is bevoegd om ter uitvoering van deze verordening met betrekking tot de vaststelling van het geslacht gewicht nadere regels te stellen.

2. De voorzitter van het productschap is bevoegd, onder door het bestuur te stellen regelen, van het bepaalde in of krachtens deze verordening ontheffing te verlenen en daaraan voorwaarden te verbinden.

Artikel 14

De voorzitter kan artikel 8, 9, 10 en 11 buiten toepassing laten of daarvan afwijken voor zover toepassing gelet op het belang dat deze verordening beoogt te beschermen zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 15

Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie in het Verordeningenblad bedrijfs-organisatie en werkt terug tot 1 januari 2003 met uitzondering van het bepaalde in artikel 11.

Artikel 16

Deze verordening kan worden aangehaald als ‘Verordening registratie pluimveeslachterijen en heffingen pluimveevlees 2003’.

Voor het bestuur,

voorzitter,

secretaris.

TOELICHTING BIJ DE ONTWERP-VERORDENING REGISTRATIE PLUIMVEESLACHTERIJEN EN HEFFINGEN PLUIMVEEVLEES 2003

- de doelstellingen die worden nagestreefd en de te verwachten (neven)effecten van de verordening
De in het kader van onderhavige verordening op te leggen heffingen worden aangewend voor de financiering van de werkzaamheden van het productschap en de maatregelen op het gebied van afzetbevordering, onderzoek en ontwikkeling en verbetering van de kwaliteit.

Aangaande de kwaliteit streeft de sector naar een kwaliteitsbewuste productie die is afgestemd op de wensen van de afnemers. Een belangrijk middel om de kwaliteit te verhogen dan wel te waarborgen is het systeem van Integrale Keten Beheersing (IKB).

Onderzoek is een belangrijk hulpmiddel om tijdig te kunnen inspelen op nieuwe ontwikkelingen en de concurrentiepositie te versterken. Zo wordt er bijgedragen aan technisch vleesonderzoek en gaan uitgaven bijvoorbeeld naar een Plan van Aanpak om kennis te verwerven ter bestrijding van besmettingen met salmonella en/of campylobacter. Daarnaast is er een bedrag gereserveerd voor incidentele projecten in de pluimveevlees sector.

De uitgaven die gereserveerd zijn voor de functie afzetbevordering zijn onder andere bestemd om in Nederland de campagne voort te zetten ter bevordering van de consumptie van pluimveevlees en in Duitsland van Nederlands pluimveevlees. Daarnaast is een bedrag gereserveerd voor collectief marktonderzoek, dat ten doel heeft bedrijven en organisaties in de sector te voorzien van relevante marktinformatie en/of ondersteuning te bieden aan de collectieve afzetbevorderingsactiviteiten. De functie afzetbevordering in onderhavige heffingsverordening is alleen van toepassing op vleeskuikens, niet zijnde oude kippen en hanen.

- de nadere motivering van de noodzaak van publieke regelgeving i.c.de verordening
Vanuit de maatschappij worden steeds meer vragen gesteld over de voedselveiligheid van pluimveevleesproducten. Aan de bestrijding van zoönosen (salmonella en campylobacter) wordt door de pluimveeslachterijen veel aandacht besteed. De kennis om de besmettingen met salmonella te reduceren is nog niet volledig terwijl de kennis om campylobacterbesmettingen te bestrijden wereldwijd nog vrijwel ontbreekt. Om die reden is nog veel onderzoek nodig om de nog ontbrekende kennis te verschaffen.
De afzetbevordering is van groot belang voor de gehele Nederlandse economie omdat zonder voldoende afzet van de productie de werkgelegenheid van een groot aantal personen dat werkzaam is in de pluimveekolom, maar ook en vooral in toeleverende en afnemende bedrijven ernstig in gevaar zal komen.
De genoemde activiteiten overstijgen structureel het vermogen van individuele bedrijven om deze collectieve goederen veilig te stellen. Slechts met een publieke heffing zijn de beoogde, door maatschappij en sector gewenste, doelen bereikbaar.

- de afweging van private belangen
Zoönosebestrijding en afzetbevordering zijn activiteiten die voor elke slachterij van groot belang zijn. Het financieren van onderzoek en het voeren van grootschalige reclamecampagnes gaat het financiële draagvlak van de individuele slachterijen te boven. Daarom zijn de slachterijen gebaat bij een colectieve aanpak.

- de uitvoerings- en handhavingsaspecten van de verordening
Het gaat hier om een heffingsverordening waarbij uitvoerings- en handhavingsaspecten geheel voor rekening van het PPE komen. Er wordt geen last gelegd op andere overheden.

- de financiële gevolgen van de verordening/ de structuur van de heffing
Ieder jaar wordt van de betrokken onderneming die bedrijfsmatig slacht een financiële bijdrage gevraagd. Daarbij is gekozen voor heffing per geslacht gewicht.

- terugwerkende kracht
Aan onderhavige verordening wordt terugwerkende kracht verleend, met uitzondering van de strafbepaling uit artikel 11. De heffingen worden jaarlijks opgelegd, waarbij de heffingsperiode loopt van 1 januari tot en met 31 december van dat betreffende jaar. De reden van het toekennen van terugwerkende kracht is dat in praktijk de inwerkingtreding na 1 januari plaatsvindt, maar dat van de betrokkenen, mede vanwege het feit dat tijdig over de op te leggen heffing is gecommuniceerd, rederlijkerwijs kan worden gevergd dat zij reeds voorafgaand aan de inwerkingtreding, te weten vanaf 1 januari rekening moet houden met de regelgeving.

- de onderbouwing van de gekozen structuur
Uitgangspunt bij het vaststellen van de heffingstarieven is dat de heffing naar evenredigheid drukt op die schakel van de productieketen ten behoeve waarvan een bepaalde activiteit wordt verricht. Alle schakels worden zelf voor het aan hen toe te rekenen deel belast en wel over wat als de “input” van het productieproces voor de betrokken schakel kan worden beschouwd. De heffingssystematiek is ten opzichte van voorgaande jaren niet gewijzigd.
Daarnaast heeft de voorzitter de bevoegdheid om in uitzonderlijke omstandigheden, waarin het niet redelijk zou zijn een (volle) heffing op te leggen, bepaalde gevallen of groepen van gevallen tegemoet te komen. Met deze hardheidsclausule kunnen voor belanghebbenden nadelige gevolgen die onevenredig zijn in verhouding tot de met het te dienen doel worden opgeheven. Van deze bevoegdheid wordt slechts gebruik gemaakt in zeer uitzonderlijke gevallen.

- de werking naar alle bedrijfsgenoten
De heffing wordt opgelegd aan elke ondernemer die pluimvee bedrijfsmatig slacht.

- het algemeen belang van de activiteit
Onderzoek is een belangrijk hulpmiddel om tijdig te kunnen inspelen op nieuwe ontwikkelingen, op maatschappelijke wensen en om de concurrentiepositie te versterken. Met name het onderzoek ter bestrijding van zoönosen is van groot belang voor de volksgezondheid. Ook het bevorderen van de kwaliteit van pluimveevlees en het geven van voorlichting over de consumptie van pluimveevlees is een maatschappelijk belang.

- het sectoraal belang van de activiteit
Door de uit de heffing gefinancierde activiteiten wordt de economische positie van de ondernemers versterkt en draagt bij aan het toekomstperspectief van de individuele bedrijven.

- bijzonderheden rond de steunmelding/notificatie
De bestemmingsheffingen welke op grond van onderhavige verordening geheven worden behoren ingevolge het EG-recht tot één van de categorieën steunmaatregelen van artikel 92, tweede lid EG-verdrag. De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft in het verleden de financiering op grond van artikel 92, derde lid EG-Verdrag goedgekeurd, waarna het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij en de Sociaal Economische Raad hun goedkeuring gaven. Door de Commissie der Europese Gemeenschappen is de steunmaatregel goedgekeurd onder het nummer N 451/98.
De betreffende steunfiches zijn NL/xxx/11-03/007/00, NL/xxx/11-30/002/00, NL/xxx/11-30/005/00 en NL/xxx/11-30/017/00.

Zoetermeer,

voorzitter,

secretaris.

Wettelijk voorgeschreven uitgave van de Sociaal-Economische Raad met mededelingen, verordeningen en besluiten van de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie (pbo). Verschijnt wekelijks.

ISSN 0920-4865

SER

Redactie:
Bezuidenhoutseweg 60
Postbus 90405
2509 LK Den Haag
Telefoon: 070 - 3 499 499
Telefax: 070 - 3 832 535
E-mail: pboblad@gw.ser.nl

De SER heeft een eigen website op het Internet. Deze is te vinden op www.ser.nl

Opgave abonnementen, opzeggingen en adreswijzigingen uitsluitend schriftelijk bij de abonnementenadministratie van de SER. Abonnementsprijs € 136,13 per jaar, losse nummers € 3,40.